

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 37

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 26 de setembre del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3424/00, l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la norma urbanística. 1535
  - 2) RGE núm. 3427/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rotonda a la carretera C-713. 1536
  - 3) RGE núm. 3649/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Cap de Gabinet de la consellera de Sanitat. 1536
  - 4) RGE núm. 3650/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescissió de l'adjudicació de l'ampliació del port de Ciutadella. 1537
  - 5) RGE núm. 3651/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat al Consell Consultiu de l'expedient de rescissió del contracte d'ampliació del port de Ciutadella. 1538
-
-

- 6) RGE núm. 3652/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a redacció d'un projecte de llei de comerç. 1539
- 7) RGE núm. 3653/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resposta a diverses preguntes amb sol·licitud de resposta escrita. 1540
- 8) RGE núm. 3654/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tramitació del PORN de la zona de Cala d'Hort. 1541
- 9) RGE núm. 3656/00, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud del batle d'Alaior al Govern. 1542
- 10) RGE núm. 3497/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a urbanització del Pouet de Talamanca a Eivissa. 1543
- 11) RGE núm. 3657/00, de l'Hble. Sra. Diputada Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'ampliació del pla contra incendis. 1544
- 12) RGE núm. 3435/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord del Consell de Govern habilitant els consells insulars per adoptar normes territorials cautelars. 1545
- 13) RGE núm. 3439/00, de l'Hble. Sra. Diputada Francisca Bennàsar i Tous, del Grup Parlamentari Popular, relativa a audiència a l'Associació de viudes. 1546
- 14) RGE núm. 3655/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del director general d'Economia en relació a la finançació de les transferències d'educació. 1546

II.- PROPOSICIONS DE NO LLEI:

- 1) RGE núm. 3296/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a millorar l'atenció sanitària a pacients en llista d'espera. 1548
- 2) RGE núm. 3319/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de la Comissió no permanent d'estudi de la problemàtica del fet immigratori. 1553
- 3) RGE núm. 3320/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impartició de l'ensenyament per a l'obtenció del títol superior en animació turística. 1560

III.- Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre adquisició de finques i terrenys per part de l'Administració autonòmica. (RGE núm. 2093/00, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista). 1564

IV.- Elecció d'una terna per cobrir una plaça de magistrat de la Sala del Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. 1571

V.- Elecció d'una terna per cobrir una plaça de magistrat de la Sala del Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. 1571

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, representants dels mitjans de comunicació, pocs en aquest moment, i convidats. Començarem la sessió plenària corresponent al dia d'avui, i ho farem com és habitual, amb el torn de preguntes. Les dues primeres són ajornades de la sessió anterior.

I.1) Pregunta RGE núm. 3424/00, l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la norma urbanística.

La primera, la 3424, relativa a efectes de la norma urbanística, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'altre dia, en el mes d'agost, sortia en els distints mitjans de comunicació una informació on el Pacte de Progrés, en versió la part socialista, deia que les diverses mesures urbanístiques de protecció del territori que ha aprovat aquest govern en el seu primer any, han suposat la prohibició de la construcció de 34.593 cases en sòl rústic.

I a nosaltres des del Grup Popular ens agradaria saber en què es basa el govern de progrés, versió socialista, per donar aquesta xifra tan exacta, quines dades tècniques hi ha?, amb quins informes es basa?, si hi ha..., segons surt als mitjans, dic que hi ha unes estimacions i uns estudis. En definitiva, que ens expliqui quina és la solidesa d'aquesta informació que sortia als mitjans de comunicació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Salom. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyora diputada, quant a dades que surten d'aquest tipus, evidentment la persona estimativa és el Govern, oficialment no les pot rebutjar, a causa de la dificultat i de la manca d'informació territorial, que per desgràcia es té a la Conselleria d'Ordenació del Territori.

Nosaltres estam fent uns estudis i estam intentant solucionar aquests problemes, però el govern anterior es veu que no tenia gran interès pel que passava al territori de les Illes Balears, i la veritat és que la informació era molt fluixa.

Això respon a xifres estimatives, però que vertaderament no tenen un suport oficial.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, Sr. Conseller, com em pot dir vostè que anuncia una quantitat exacta?, el Govern diu, anuncia diverses mesures urbanístiques de protecció en el seu primer any que han suposat que es deixaran de construir 34.593 cases, i vostè ve aquí i diu que això són estimacions, però jo no don cap tipus de solvència, perquè aquest govern no té cap base per dir això.

I dóna la culpa a governs anteriors, allà diu vostè que no hi ha cap estudi per dir això, és així, no és veritat? molt bé, com és possible que vostès en aquest "panfleto" que han editat vostès, en aquest "panfleto" digui i afirmi que des que governen vostès s'ha evitat la construcció de 29.000 habitatges en sòl rústic, com és possible?, tot això és virtual, és fum. El que diuen als diaris són mentida i el que anuncien?, també són mentides, aquests ciutadans d'aquesta comunitat no es mereixen que el seu conseller engani als ciutadans i creï una alarma social i una inseguretat que la gent no sap a què s'ha d'atendre quan parla el govern de progrés, versió socialista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, Sra. diputada. Jo crec que intentar afinar les xifres no és cap alarma social, el que és alarma social és a vegades dir coses contràries al que es defensava en anteriors èpoques, i enganyar als "daçons". Evidentment, a vegades la informació et demana apurar unes xifres, que nosaltres estam en disposició properament, a final del mes, i jo el que li dic això és una xifra estimativa.

Crec que és encertada, fins i tot seria millor. Llavors per què es dóna una xifra, per demostrar que ha estat una norma que ha tingut un efecte positiu per al territori, supòs que per a altres serà negatiu, però per a nosaltres és positiu. I en definitiva el que és vol deixar en clar amb aquesta xifra, tal vegada la xifra exacta vostè sap que és difícil d'aconseguir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

I.2) Pregunta RGE núm. 3427/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rotonda a la carretera C-713.

Passam a la segona pregunta 3427, també ajornada en la sessió plenària anterior, relativa a rotonda de la carretera C-713, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Obres Públiques, la pregunta és perquè vostès han contestat a l'Ajuntament de Sa Pobla, dia 22 de juny, dient que una sol·licitud que havia fet el Ple, que per cert tant el PSM, com UM, com el Partit Popular havien votat a favor per a la construcció d'una rotonda a la carretera 713, en el creuer entre Sa Pobla i les coves de Campanet, vostès ens contesten dient que en aquest moment no hi ha disponibilitat pressupostària.

I la pregunta és per veure si pensa pressupostar aquesta rotonda per al pressupost de l'any 2001.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament en aquest creuer ja es va fer una petita millora, per permetre un gir a l'esquerra, el fet de fer la ronda que es fa a Sa Pobla, ha fet que hi hagi un increment de trànsit en aquest punt, és una llàstima que quan es va preveure el projecte inicial no es preveïés una solució ja definitiva aquí, però nosaltres l'estam contemplant i esper dins el 2001 poder donar solució en aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques. Sr Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sr. Conseller, jo crec que he fet una pregunta en pla positiu, i que vostè em digui si es banya o no posant els doblers per fer la ronda. No em vengui amb històries d'enrera, perquè no té res a veure la construcció de la ronda en la primera fase amb el tema del creuer de Campanet, sí quan va estar tancat la carretera que va a Pollença, fa tres mesos que no està tancada aquesta carretera.

Miri, nosaltres estam d'acord, i sap que li hem sol·licitat una rotonda que vostès fan ara al creuer Búger-Campanet. Però les rotondes en aquesta terra s'aconsegueixen sortint a manifestar-se. Jo li puc dir una cosa, va passar a la platja de Muro aquest

estiu, a començament d'estiu, jo el que m'agradaria que sense haver de fer cap tipus de manifestació, per favor posi aquests doblers per fer aquesta rotonda l'any que ve en aquest creuer. Perquè en la necessitat que té la que vostès fan a Búger-Campanet, la intensitat de trànsit que té aquesta d'aquí, estarà d'acord, de gent que s'incorpora és més del doble i més del triple que la que s'incorporarà a Búger-Campanet, que és imprescindible i necessària, la qual cosa només per prioritat, i per seguretat, a part d'aquest bunyol o ensaïmada que vostès van fer amb aquesta modificació d'intersecció, que ja n'hem parlat i fet glosses, ho deixarem fer, facin aquest tema. I si pot ser, ho dic perquè hi ha el Conseller d'Educació, normalitzin els documents, que no en normalitzen ni un a la Conselleria d'Obres Públiques.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. diputat no fa falta que facin cap manifestació, concretament és una de les coses que fa temps jo ja li vaig respondre que sí, que ens preocupava, i entenc que s'ha de fer aquesta rotonda. Ara estam preparant els pressuposts del 2001, i esper donar compliment a això.

El que passa, que aquí vostè sap a Mallorca hi ha moltes prioritats, llavors intentarem que aquesta sigui una de les primeres, però n'hi ha d'altres, per desgràcia.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 3649/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del cap de Gabinet de la consellera de Sanitat.

Passam a la següent pregunta, que és la tercera, 3649, relativa a actuacions del cap de Gabinet de la consellera de Sanitat, que formula el l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, ens hem sorprès tots davant les notícies que des de principi de setembre vénen explicant tota una sèrie de succeïts respecte del seu cap de gabinet.

Vagi per endavant, que el Grup Parlamentari Popular, a diferència d'altres creu en la presumpció d'innocència, nosaltres no volem donar la culpa, ni molt menys el Sr. Vallespir,

nosaltres ens hem vist sorpresos per aquesta suposada situació de malversació, de no ingrés d'un fons destinats a Kósovo, ni més ni menys, que segons s'ha explicat no havien arribat a aquest compte. Tot això motivat, a més per una denúncia produïda pel senador nomenat per aquesta comunitat, per aquest Parlament, que a més ha estat contestada per part del Sr. Vallespir, i per la pròpia advocada que dur una part del cas, en defensa del Sr. Bonet, explicant avui als mitjans de comunicació que aquesta és una qüestió política, que es tracta d'una persecució política.

Al Grup Parlamentari Popular, li agradaria conèixer, primer què opina d'aquesta suposada persecució política respecte del Sr. Vallespir, se suposa que per part d'Esquerra Unida, perquè és el denunciador i és el que ha dut aquest tema als tribunals. I per altra banda, també ens tranquil·litaria molt als nostres diputats i estic segur que a tota la cambra, saber fins a quin punt la consellera avala i dóna suport a la gestió i es compromet amb el bon nom i fins i tot posa la mà al foc per la gestió del seu cap de gabinet.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. La pregunta en qüestió és: quines mesures pensa adoptar la consellera de sanitat en relació al seu cap de gabinet Sr. Vallespir, una vegada s'hagi produït una denúncia en relació a l'actuació d'aquest?

Bé, jo contestaré estrictament això i no tota la resta que el Sr. Fiol ha exposat.

En aquest moment, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Consellera de Sanitat. Sr. Diputat, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. És un vell costum parlamentari que les preguntes es desenvolupen en una primera intervenció, i les respostes consisteixen en una explicació de la situació que s'està produint.

Nosaltres la veritat és que esperàvem una defensa del Sr. Vallespir, per part de la consellera, i ens posa el pèl de punta veure que la consellera no aprofita aquesta intervenció per defensar el bon nom i la bona gestió del Sr. Vallespir, respecte de qui nosaltres, d'entrada, i vull repetir, no tenim dubtes que sigui una persona que ha actuat correctament. Nosaltres el que volem saber és, quan s'està dient, perquè això no ho pot eludir Sr. Consellera, està als mitjans de comunicació i està als

tribunals, es diu, i s'acusa el seu cap de gabinet d'haver comès un delictes, no de molta quantia, però sí molt greu amb el que significa la Creu Roja, l'ajuda humanitària a Kósovo, i que un càrrec públic no pot fer malversació de doblers.

I jo esperava, i esper que ho faci ara, en la seva darrera intervenció, que defensés el seu home, la seva persona, perquè, si no, crec que haurà de dimitir ...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Ha esgotat el seu temps. Sr. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Fiol, com vostè molt bé exposava a la primera part de la pregunta tan extensa, vostè deia que creia en la presumpció d'innocència, aquesta consellera també creu en la presumpció d'innocència, que, li recordaré, és l'article 24.2 de la Constitució.

Per tant, aquesta consellera, mentre està el tema al jutjat *sub judice*, no acostuma a fer declaracions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Consellera de Sanitat.

I4) Pregunta RGE núm. 3650/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescissió de l'adjudicació de l'ampliació del port de Ciutadella.

Passam a la pregunta número 4, 3650, relativa a rescissió de l'adjudicació de l'ampliació del port de Ciutadella, que formula el diputat, Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els termes que va ser escrita. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, Sr. Diputat. La Conselleria de Medi Ambient va comunicar a l'adjudicatari la proposta d'acord del Consell de Govern de resolució del contracte, per a la elaboració i execució del planejament de desenvolupament

urbanístic i l'ampliació d'infraestructures portuàries a Ciutadella en dues dates.

En primer lloc, el 27 d'abril del 2000, aquesta notificació va donar lloc a un escrit d'al·legacions formulat pel Sr. Antoni Planas de Oleza, i posteriorment, dia 4 d'agost del 2000, i a conseqüència de l'informe del servei jurídic de data de 3 d'agost del 2000, es va tornar a donar una altra nova notificació. La segona notificació va donar lloc també a un nou escrit d'al·legacions, formulat pel mateix senyor que he dit abans, i per tant ara està a un moment de donar una resposta a través d'una resposta d'un informe jurídic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera de Medi Ambient. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies. Gràcies, Sra. Consellera per la seva resposta. Tot açò ve a compte que a Ciutadella potser que hi hagi contradiccions o posicionaments enfrontats, respecte del model de projecte i tal vegada fins i tot respecte de l'empresa que l'ha de dur a terme.

Però del que no hi ha dubte és que tots a Ciutadella i crec que a Menorca veim, i supòs que també el govern, la necessitat de millorar i ampliar les instal·lacions portuàries del Cap de Ponent, per tant, tot aquest procés de rescissió, si és que arribar a bon fi, després a la pregunta següent parlarem del Consell Consultiu, interessa als ciutadellencs i als menorquins per dur a terme aquesta proposta que ja ha anunciat el director general, i crec que vostè mateixa també, respecte d'un concurs d'idees per millorar el port.

M'agradaria per tant que ampliés la seva resposta en aquest aspecte. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, veig que està molt preocupat pel port de Ciutadella, nosaltres també i estam fent totes les passes que la llei ens diu respecte d'aquest tema. I concretament li he dir que s'està elaborant el Pla d'ordenació del port de Ciutadella.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.5) Pregunta RGE núm. 3651/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trasllat al Consell Consultiu de l'expedient de rescissió del contracte d'ampliació del port de Ciutadella.

Passam a la pregunta número 5, 3651, relativa a trasllat al Consell Consultiu de l'expedient de rescissió del contracte d'ampliació del port de Ciutadella, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. I relacionat amb l'anterior, Sr. Consellera, m'interessa per damunt del port els ciutadans de Ciutadella i els ciutadans de Menorca i, per tant, els serveis i els bens que necessiten aquests ciutadans. I en relació a açò, té a veure la comunicació al Consell Consultiu de la proposta de rescindir aquest contracte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat li he de dir que no ha anat al Consell Consultiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies. Crec, Sra. Consellera, que totes les intencions respecte al Pla d'ordenació i qualsevol actuació respecte d'idees o ampliacions o millores, passen per concloure l'expedient anterior. Vostè és conscient que mentre no es pugui concloure aquest expedient en el sentit que sigui, no se'n podrà iniciar un altre per a la mateixa finalitat o objectiu.

Per tant, Sr. Consellera, li agrairia ampliació, respecte de quines previsions tenen, de quan es podran dur a terme les propostes que vostès fan, o desistiran de la seva rescissió i per tant duran a terme aquelles que hi havia iniciades anteriorment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula per tancar el torn.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, li he de dir en primer lloc que, li torn a repetir, que no ha anat al Consell Consultiu, però evidentment es fan totes les passes perquè es duguin tots els mecanismes, i per tant el procediment per tal de fer una rescissió d'aquest contracte.

Però mentrestant, a nosaltres sí que ens preocupa el tema del port de Ciutadella, i s'està començant a elaborar el pla d'ordenació del port, que per altra banda, és un tema que no té perquè haver conclòs tot el que és l'expedient, sinó que ja es pot iniciar talment com diu, com hi ha legislació anterior que així ho diu, per tant nosaltres estam elaborant aquest pla d'ordenació, i mentre tant estam agilitant tot el que és aquest procediment per poder fer una resolució del port de Ciutadella.

Per tant, estam en el que són els tràmits pertinents per a donar una solució a aquest port de Ciutadella. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient per la seva intervenció.

I.6) Pregunta RGE núm. 3652/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a redacció d'un projecte de llei de comerç.

Passam a la sisena pregunta, 3652, relativa a redacció d'un projecte de llei de comerç, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Des del Partit Popular feim aquesta pregunta, perquè a final del període parlamentari passat, iniciat ja l'estiu, vàrem rebre un projecte de llei, remès pel Govern, igual que tots els altres grups parlamentaris, igualment ho varen rebre també les patronals i altres entitats socials.

I bé, durant tot aquest estiu s'han suscitat tota una sèrie de debats, opinions, que tot això en aquests moments hi ha un remors al carrer que tot això ha fet que el Govern canviï el seu posicionament inicial i que redacta un nou projecte de llei de comerç.

La pregunta és senzillament aquesta, és aclarir si aquests remors només són uns remors o si és cert que el Govern redacta un nou projecte de llei de comerç.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Bé, m'haurà de permetre, Sr. Diputat, que el corregeixi, perquè el mes de juny, no vàrem remetre un projecte de llei al Parlament, perquè vostè sap que això només ho pot fer el Consell de Govern. Jo com a conseller del ram, vaig enviar, no als grups parlamentaris -una altra correcció- sinó als portaveus dels grups parlamentaris, i per tant d'una manera extraoficial sense passar pel registre del Parlament, un avantprojecte, que no tenia ni exposició de motius, i que fins i tot alguns articles eren un pur enunciat polític que tenia un objecte, i era obrir un gran debat entre tots els sectors implicats i els sectors polítics, i vaig tenir la deferència de també enviar-ho al portaveu del Grup Parlamentari Popular.

Aquest gran debat s'ha produït al llarg dels mesos de juliol i agost. I en aquest moment, li puc dir que hem acceptat pràcticament un 90% de les propostes que ens han fet arribar, i ara els serveis jurídics estan acabant la feina, donant-li forma i segurament dins el mes que ve, a principis del mes que ve, ja entrarà al Parlament, en forma de projecte de llei d'una manera oficial.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sr. Gaspar Oliver, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Crec haver dit que el Govern va remetre als grups parlamentaris, crec que he dit això, i el govern, la directora general de comerç deu ser govern. I el Govern va remetre aquest projecte al Grup Parlamentari Popular.

I a mi personalment em va cridar per telèfon la Sra. Directora, i em va dir que el tenia a la meva disposició en el Grup Popular. Per tant, no era un avantprojecte, és un projecte de llei el que jo tenc, ben articulat. Bé m'alegra, si aquest realment el Govern està modificant aquest "bodrio" de projecte que va remetre al Grup Popular i que l'estigui modificant, m'alegra, però també li demanaria al Sr. Conseller si també tendrem oportunitat de debatre'l, i bé per una altra part no farem a aquest "panflet" que se'ns va enviar, que li agraïm, per una altra part, el mes de juliol.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, un diputat amb la seva experiència hauria de saber distingir el que és esborrany d'un avantprojecte, del que és un projecte de llei. I no es preocupi, si a la meua cortesia ha de respondre amb una galtada, és la darrera vegada que li enviï un text en aquestes condicions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern.

I.7) Pregunta RGE núm. 3653/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resposta a diverses preguntes amb sol·licitud de resposta escrita.

Passam a la setena pregunta, 3653, relativa a respostes a diverses preguntes amb sol·licitud de resposta escrita, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Dia 24 de març, vàrem formular deu preguntes amb sol·licitud de resposta escrita, referents a diferents viatges d'alts càrrecs de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Passats sis mesos, pràcticament, d'ençà que aquestes preguntes tinguessin entrada al Parlament, encara no han tingut resposta. La nostra pregunta va en el sentit de saber per quina raó el conseller no respon les nostres preguntes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Cultura, al qual aquesta Presidència aprofitar per felicitar, ja que és la seva onomàstica avui. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Si de cas podem anar a beure una mica de cava a dalt, després, no? Gràcies.

Jo, Sr. Gornés, no tenc cap intenció ni una de no contestar les preguntes, sembla que estaven contestades i possiblement havien desaparegut damunt el munt de papers de la meua taula, sí al president li sembla bé, li puc fer entrega ara formal de totes aquestes respostes per escrit, a les quals vostè podrà constatar la feinada immensa que han fet els directors generals de la Conselleria d'Educació i Cultura, que es poden canalitzar en la relació de viatges que apareixen aquí, les persones amb les quals han parlat, i sí vol les conseqüències pràctiques que se n'han derivat.

La propera vegada que les faci però, intenti no fer-les tan seriosament i així quan parli dels delegats territorials d'Educació a Menorca i a Eivissa, no digui quin viatges han fet fora de Mallorca, perquè resulta que aquests dos delegats territorials, tots els viatges que han fet fora de Menorca i d'Eivissa, precisament és a Mallorca. I evidentment, això crea una certa contradicció. Ara bé, si vostè vol que practiquem el gènere, que no sé si existeix, de la xafarderia parlamentaria, puc començar a esmentar un per un els viatges que han fet els directors generals o les directores generals. Vostè mateix, pot triar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Precisament vàrem formular aquestes preguntes amb resposta per escrit, perquè entenem que no és objecte d'una contestació d'aquest tipus al plenari de la cambra, però si el conseller té el gust i el plaer d'explicar-nos aquí, un per un, i fil per randa, quins han estat aquests viatges, nosaltres tindrem molt de gust a escoltar. I sobretot comparar, a comparar els viatges d'alguns directors generals que han fet a Menorca i Eivissa, per comprovar, i que quedi palès, que alguna de les illes tenen una poca presència per part d'alguns directors generals, i per tant un poc coneixement de les responsabilitats que els pertoca a aquests directors sobre, sobretot les illes petites.

I en aquest sentit, nosaltres volíem tenir coneixement exacte de quines han estat aquests viatges que s'han realitzat a les illes menors. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller.(...), la pregunta es circumscriu a per què no contesta les preguntes que té contestades. O sia són preguntes per escrit, no és necessari..., el temps és seu.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Em sap greu, però feia comptes d'aprofitar el temps que em quedava per començar la relació.

EL SR. PRESIDENT:

El temps és seu.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Però ja li he dit, no hi ha cap intenció a no contestar les preguntes, es contestaran, així i tot voldria aprofitar per remetre una opinió que ha expressat el Sr. Gornés, que és absolutament falsa.

Aquest conseller i els directors generals de la seva conselleria han anat més vegades a Menorca, a Eivissa i a Formentera, en tres mesos, que tot el govern anterior en quatre anys. I d'això en podem fer l'estadística el dia que vulgui, en presència dels periodistes.

Mai no hi havia hagut una conselleria amb uns directors generals tan implicats directament sobre el terreny, amb les problemàtiques de Menorca, Eivissa i Formentera. Greuges insularistes, per favor, innecessàriament no, perquè jo no en practico ni un i per a mi totes les illes són absolutament igual, les vegades que Pere Muñoz ha anat a Menorca i Eivissa, per parlar de temes culturals, és irrepetible en relació a qualsevol altra moment de la història política d'aquesta comunitat autònoma. I vostè, Sr. Gornés ho sap perfectament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

I.8) Pregunta RGE núm. 3654/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tramitació del PORN de la zona de Cala d'Hort.

Passam a la vuitena pregunta, 3654, relativa a la tramitació del PORN de la zona de Cala d'Hort, que formula l'Hble. Sra. Diputada Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Consellera de Medi Ambient, el dia 4 d'agost de l'any 99, fa un any i quasi dos mesos, es va dictar l'ordre de protecció cautelar de l'àrea de Cala d'Hort i d'iniciació del PORN de la zona, en la mateixa ordre es deia que es procediria a l'elaboració immediata, immediata -posava aquesta paraula l'ordre- del PORN.

No va ser tant immediata, perquè al novembre del 99 es va a tornar a dictar una resolució, en la qual es delimitava de nou l'àrea de Cala d'Hort, per elaborar el PORN de la zona. El 30 de desembre es va firmar un contracte de l'assistència tècnica per a l'elaboració del PORN, que aquest contracte finalitzava el dia 30 d'abril de l'any 2000.

Han passat ja quasi cinc mesos d'aquesta finalització de l'assistència tècnica, no hem sentit parlar més de si estava acabat o no, o si s'anava a presentar de forma immediata aquest PORN, en declaracions seves als diaris, als mitjans de comunicació, el mes de desembre, es deia que abans de l'estiu estaria elaborat aquest pla d'ordenació de recursos naturals, a la zona de Cala d'Hort. I per això, la pregunta concreta que feim és en quin estat de tramitació es troba el PORN de la zona de Cala d'Hort?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, idò com està el PORN en aquest moment, s'està revisant per part de la Direcció General de Biodiversitat de la Conselleria de Medi Ambient. I en poc temps, no puc dir quan, estarà a exposició pública. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Consellera de Medi Ambient. Sra. Marí, vol intervenir? Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, també Sra. Consellera per les seves explicacions, que la veritat és que no ens convencen massa, perquè esperàvem que hagués aprofitat per dir si es tendrien en compte les al·legacions o recursos que varen fer els veïns de la zona.

Com sap vostè, els propietaris de la zona, la majoria es varen agrupar per fer una sèrie de recursos, que segons els mitjans de comunicació també, s'han desestimat en la seva totalitat pràcticament, i ens temem que, el que espera la Conselleria de Medi Ambient, és que tota aquesta gent es desanimi en la seva lluita, per haver demostrat el seu desacord des d'un principi, que es fes en aquesta zona un parc natural. Vostès estan esperant a que aquesta gent es desanimi, com dic, i poder fer el parc natural a la zona que els interessa.

No se'ls ha donat, des del principi cap participació als propietaris de la zona, en canvi sí, se'ls ha donat als grups ecologistes. Ens pareix un tema que haurien de reestudiar abans de presentar-ho de manera definitiva al BOIB, abans de fer aquesta publicació, s'hauria de tenir la seguretat que els veïns de la zona, els propietaris de la zona estan d'acord amb el que es vol fer allà, i pensam que aquesta no és la manera...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, s'ha esgotat el seu temps.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Ja he acabat.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, en primer lloc, es veu, i m'estranya, perquè com a diputada es veu que està molt assabentada de tots els temes de com estan respecte a Cala

d'Hort, que no sàpiga que el que vostè ha dit no és cert, perquè precisament des de la Conselleria de Medi Ambient, i concretament el director general de Biodiversitat, s'ha reunit repetides vegades amb els propietaris, i per tant, s'han escoltat tot el que han estat les seves propostes.

En segon lloc, també hi ha hagut reunions amb grups ecologistes, com no?, és lògic, i també hi ha hagut reunions amb el consell insular. Per tant, ho ha de ficar tot dins el mateix sac, i no ho ha de fer de manera només per d'alguna manera ara quedar bé davant els mitjans de comunicació i davant el seu propi partit.

En segon lloc, li he de dir que la tramitació del PORN, que és el Pla d'Ordenació de Recursos Naturals, vostè també supòs que sap perfectament, que en aquest moment encara no està a exposició pública, i que des del moment que es dugui a exposició pública, que evidentment vostè el podrà veure com a diputada i tots els ciutadans i ciutadanes de l'illa d'Eivissa, és en el moment on es podran presentar les al·legacions, i evidentment totes i cada una d'elles es contestaran.

I li record, també, que és la primera vegada que un govern, i per tant el govern del pacte de progrés, fa un pla d'ordenació de recursos naturals que pensa dur a exposició pública, que pensa a més contestar les al·legacions, cosa que no es practicava en l'anterior govern, per tant no es preocupi que totes les veus seran escoltades, perquè nosaltres sí que tenim un talant d'escoltar les coses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.9) Pregunta RGE núm. 3656/00, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud del batle d'Alaior al Govern.

Passam a la pregunta número 9, 3656, relativa a la sol·licitud del batle d'Alaior al Govern, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes, que té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies. Aquesta pregunta demana de l'aprovació que es va fer de la moratòria a Menorca, en la qual, curiosament, van quedar excloses unes parcel·les una la número 3 de Son Bou, que és relacionada amb un dirigent socialista, i l'altra que és la de Sant Jaume.

Aquesta pregunta no se centra mai en atacs personals, ni molt menys, el únic que estam és indagant que és el que ha passat amb aquesta curiositat de la vida.

Li pregaria al conseller, perquè a vegades ens té acostumats a contestar amb monosíl·labs, que en tot cas ens fonamenti si és afirmatiu o negatiu, que ens fonamenti les dues versions. I

que, per favor, per a coneixement d'aquest ple i dels ciutadans en general.

Quant a la pregunta, s'ha de dir que es va produir un error quan es va posar urbanització de Son Bou perquè és urbanització de Sant Jaume.

Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, primer li he de dir que una pràctica que crec que aquest govern ha instal·lat en tots aquests temes d'adquisicions de patrimoni, que el normal, la pràctica d'aquest govern, i com que a més ja ho hem practicat en altra ocasió, quan és el tema d'adquisició de patrimoni es fa un treball conjuntament amb el Consell Insular de Menorca, en aquest cas, i el que sí li puc dir és que tota fórmula que pogués passar a través d'una adquisició d'aquests terrenys el Govern ho parlaria i ho tractaria amb el Consell Insular. Per tant crec que aquesta pregunta hauria d'anar adreçada al Consell Insular de Menorca.

I després una altra cosa: crec que vostè ha fet unes afirmacions dient que hi havia una moratòria aprovada. Jo em pens que no, que està en període d'al·legacions que és l'únic que conec en aquest moment i, per tant, està en tràmits, en aquest cas, de treball en el Consell Insular de Menorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies. Bé, li agraeisc la resposta perquè m'acaba de confirmar que les manifestacions que va fer el batle d'Alaior en uns mitjans informatius són totalment falses i no ha fet cap oferiment al Govern balear perquè li compri aquesta parcel·la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Conseller de Presidència té la paraula per tancar el torn.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies. Jo no vull entrar en discussió amb el que vostè diu. El que no pot dir és que les afirmacions són falses. Jo li he dit

així com funcionam i així com pensam funcionar. Per tant vostè crec que està sortint de les seves..., en aquest cas podríem dir atribucions, acusant el batle, i si ha d'acusar el batle ho faci en el plenari o a l'ajuntament i no aquí que ell no es pot defensar. Jo crec que hauria de ser una pràctica aquí entre persones que ho fessin d'aquesta manera, perquè jo li he contestat com era el sistema i com era la manera per dur endavant una compra d'un patrimoni a una illa o a una altra, que ho feim sempre d'acord amb els consells insulars.

I després també li he de dir: miri, vostès, la seva política, que això sí perquè li puc parlar a nivell de les seves polítiques, jo no veig enlloc en cap moment que sigui una política dirigida a protegir més espai i a ampliar més espai. Sempre estan preocupats en tot el contrari; per tant, també voldria saber la seva pregunta on va, si va a dir només que el batle d'Alaior ha dit falsedats o ha dit mentides, o té intencions de protegir i té intencions de defensar i d'ampliar espais protegits a l'illa de Menorca, o a l'illa d'Eivissa, o a l'illa de Mallorca, cosa que vostès no fan mai, sinó que només deixen estendre i deixen dir segons quines coses sobre determinades persones a un lloc que no és l'oportú. Jo sí que li puc dir que el batle d'Alaior no diu mentides.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.10) Pregunta RGE núm. 3497/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a urbanització del Pouet de Talamanca a Eivissa.

Passam a la pregunta número 10, 3497, relativa a urbanització del Pouet de Talamanca, a Eivissa, que formula el diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, que té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta és de molta actualitat precisament avui, després de 55 dies que es dictà la norma territorial cautelar a les Pitiüses, com vostès saben, pel consell insular i no pel Govern de les Illes Balears, que en va fer cessió de la competència. S'ha aconseguit aturar aquesta urbanització però en tot aquest període de temps, amb aquests 55 dies que van de l'1 d'agost de l'any 2000 a dia 25 de setembre de l'any 2000, el Govern de les Illes Balears no va - aparentment- dir res per donar suport o avalar el procés que havia iniciat el consell per majoria a l'hora de protegir de més destrucció la zona del Pouet de Talamanca, i ens agradaria saber l'opinió del president del Govern sobre la situació d'aquesta urbanització i el perquè de l'actitud del Govern de les Illes Balears respecte als seus companys de pacte a Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Buades, el Govern de les Illes Balears va autoritzar el Consell Insular d'Eivissa i Formentera perquè redactàs una norma territorial cautelar amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia del futur pla territorial parcial d'Eivissa i Formentera. En aquesta autorització no hi havia, naturalment, referència a casos concrets, ja que havia de ser el consell el que havia de determinar l'abast concret de la norma.

En qualsevol cas el Govern ha considerat la correcció de la norma des del punt de vista de la legalitat vigent i de la seva oportunitat sense entrar a jutjar els efectes que hagi pogut tenir sobre casos concrets, sinó només la seva incidència general en la consecució de la finalitat de la norma, és a dir, assegurar l'eficàcia del futur pla territorial parcial d'Eivissa i Formentera.

Davant això el Govern no pot fer altra cosa que donar el seu suport a qualsevol mesura del consell insular que vagi encaminada a assegurar l'efectiu compliment de la norma territorial cautelar dins el respecte des de l'Executiu que es té cap als consells insulars com a peces clau de la nostra arquitectura institucional.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Li agraeisc l'explicació però crec que és insuficient, perquè el resultat d'aquesta cessió de competència parcial del Govern de les Illes Balears en matèria d'ordenació del territori és que ens ha sortit la moratòria inferior, pitjor de totes les Balears en el territori més (...) territorial, i el Govern de les Illes Balears sí que ha fet una cosa, mentrestant, que ha estat elaborar un informe a través del conseller del ram que qüestiona precisament a l'article que fa referència als urbanitzables que el Pouet es pugui aturar, perquè d'aquell informe es dedueix això, i això és un flac favor als sectors proteccionistes d'Eivissa i Formentera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller de Presidència, si vol intervenir té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Buades, jo crec que a vostè li falta paciència. En política s'ha de tenir molta paciència i crec que n'hi falta, a vostè, perquè si és vera el que diu avui no tendríem els titulars que hi ha als diaris i, per tant, l'únic que es ratifica és que el consell insular va actuar correctament i, per

altra part, les possibilitats que va donar el Govern perquè es fes la norma per part dels consells han estat correctes i són correctes. Per tant jo el que crec, Sr. Buades, és que vostè s'hauria de posar tranquil, i si vol defensar el nostre territori, com volem tots, amb paciència i tranquil·litat tot ho durem endavant, perquè el paper de presses i de, a vegades, voler aparentar més defensa del territori que el que en el fons hi ha altres partits que fan, no crec que li correspongui a vostè, perquè vostè sí que crec que vol defensar el territori però ho ha de fer amb més paciència i més tranquil·litat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.11) Pregunta RGE núm. 3657/00, de l'Hble. Sra. Diputada Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'ampliació del pla contra incendis.

Passam a la pregunta número 11, 3657, relativa a valoració de l'aplicació del Pla contra incendis, que formula l'Hble. Diputada Sra. Aina Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Atès que..., bé, exactament a dia 26 de setembre podem donar per tancada la temporada d'estiu, aquest grup parlamentari voldria conèixer quina és la valoració que fa la consellera de Medi Ambient en relació a l'aplicació del Pla contra incendis que elaborà la seva conselleria durant aquesta temporada d'estiu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Pla s'està duent a terme de manera totalment satisfactòria i s'estan complint totes les previsions que estaven previstes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies. Gràcies per la seva contestació, Sra. Consellera. Estam contents des d'aquest grup parlamentari del fet que realment les coses surtin bé i hem d'agrair a tota la gent dedicada a aquest tema els esforços que estan fent.

Ara bé, li he de dir que des d'aquest grup parlamentari estam preocupats, i estam preocupats perquè vostè ara em diu que el Pla està sortint bé, i el dia 6 de juny, si no m'equivoc, vostè va fer unes declaracions i va presentar a la premsa un pla amb una sèrie de mesures de prevenció contra incendis amb un pressupost de 500 milions més que altres anys, amb més avions, més tècnics, però resulta que aquest grup parlamentari el mateix mes de juny li demana a través d'una sol·licitud de documentació una còpia d'aquest pla i vostè ens contesta que no perquè encara s'està elaborant.

Bé, la veritat és que, una de dues, o el pla efectivament no està fet i s'està elaborant, com vostè ens contesta, a dia 20 de setembre, i això vol dir que va vendre una moto a tota la premsa i a tots els ciutadans de Balears, o realment el pla està fet i no ens vol donar una còpia, al Grup Parlamentari Popular. Jo no ho sé. Ara sí que li diré que tant a mi, com al Grup Parlamentari Popular, com a tots els ciutadans, ens interessa saber si aquest estiu hem estat pendents de la sort -gràcies a Déu ha anat bé, no com el tema de l'aigua- o si en canvi realment hi ha hagut una sèrie de mesures de prevenció contra incendis, i en aquest cas ens agradaria que ens fes arribar la còpia.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Castillo. Sra. Consellera de Medi Ambient, té la paraula per tancar.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, es veu que el Grup Parlamentari Popular no sap distingir entre el que és un pla i una campanya. Li he de dir que precisament supòs que vostè sap que s'està elaborant un pla de prevenció i d'extinció d'incendis, que és un pla que a més ja havia estat fet o demanat per l'anterior govern en el qual nosaltres hem fet certes rectificacions i que és un pla que contempla distintes actuacions a curt, a mig i a llarg termini. Per tant, aquest pla és el que s'està acabant d'elaborar.

Però per altra banda, ja que està tan preocupada pel tema dels incendis, li he de dir que precisament aquesta campanya per a prevenció i extinció d'incendis, tal com he dit jo en repetides ocasions i precisament en el Parlament, tant en comissió com aquí, a plenari, és una qüestió que no és una campanya per un temps concret, sinó que dura durant tot l'any, i precisament hi ha accions concretes, a part d'haver-hi un pressupost, hi ha accions concretes que jo li puc fer llargament i extensament, que no sé si tindrè temps, del que s'ha fet dins aquest pla d'actuació anual i, per tant, que contempla l'acció durant tot l'any i que ha fet que precisament haguem tengut una campanya que realment fins ara, fins ara, podem dir que ha estat molt bona.

Per tant jo el que li esmentaria seria que mirassin bé exactament el que demanen, que mirin bé què és, quins

documents volen, i a partir de saber en quina claredat nosaltres els respondrem amb el document pertinent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.12) Pregunta RGE núm. 3435/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acord del Consell de Govern habilitant els consells insulars per adoptar normes territorials cautelars.

Passam a la pregunta número 12, 3435, relativa a acord del Consell de Govern habilitant els consells insulars per adoptar normes territorials cautelars, que formula el diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament la disposició addicional divuitena de les Directrius d'Ordenació Territorial habilita el Govern per aprovar normes territorials cautelars als consells insulars. Suposadament aquestes normes són per protegir, per preservar els espais de la nostra comunitat autònoma i de les nostres illes. Curiosament, abans que el Consell de Govern habilités aquests consells insulars en la norma territorial cautelar es va produir l'aprovació d'un pla general, el de Calvià, per part de la Comissió Insular d'Urbanisme, certament expansionista i que no és precisament un model de desenvolupament sostenible.

La pregunta és molt senzilla, Sr. Conseller: per què no abans es va aprovar aquesta possibilitat de moratòria i per què es va esperar que s'aprovàs el Pla general de Calvià a donar la possibilitat d'aquesta moratòria?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputat, senyor diputat, el Govern va autoritzar l'aprovació d'aquestes normes cautelars el moment que va considerar més adient. Evidentment era un moment que, estant en el procés de tramitació o de redacció els PTP d'Eivissa o de Menorca, ja estaven en un estat avançat i, per tant, ja era convenient dictar aquestes normes i, evidentment, era convenient que al mateix temps que es feia a Menorca i a Eivissa també es fes a Mallorca i és difícil que es pogués coordinar una cosa amb l'aprovació d'un pla general de qualsevol municipi.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, efectivament el Govern va aprovar aquest acord en el moment que considerava més adient, però no més adient per als interessos dels ciutadans de les Illes Balears, el moment més adient per als interessos, Sr. Conseller, del seu partit i de la seva batlessa de Calvià, i de qualque interès que qualque dia descobrirem d'Unió Mallorquina a Calvià. Només per això. Vostès varen aprovar aquesta possibilitat de moratòria una vegada que varen beneir amb tota classe de benediccions el Pla general de Calvià, un pla desenvolupista i que, no es preocupi, durant aquesta legislatura tendrem oportunitat i tendrem ocasió de poder-lo discutir, perquè estam convençuts que aquí hi ha hagut una autèntica especulació urbanística que ha afavorit dos partits polítics.

No es preocupi, Sr. Conseller, que continuarem fent feina sobre aquest tema. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Realment voler associar l'aprovació d'aquestes normes amb el Pla general de Calvià és política ficció i fins i tot insinuacions que jo no puc assumir. De totes maneres sí que pot ser interessant mirar quina és la situació urbanística de molts d'ajuntament de Mallorca, on n'hi ha alguns que no tenen ni pla general, i seria interessant que fins i tot municipis veïns s'espavilessin i possessin ordre als caos urbanístics que tenen.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

I.13) Pregunta RGE núm. 3439/00, de l'Hble. Sra. Diputada Francisca Bennàsar i Tous, del Grup Parlamentari Popular, relativa a audiència a l'Associació de viudes.

Passam a la pregunta número 13, 3439, relativa a audiència a l'Associació de viudes, que formula la diputada Sra. Francisca Bennàsar i Tous, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

LA SRA. BENNÀSAR I TOUS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els seus termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bennàsar. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Bennàsar, primer li he de dir que la pregunta no és del tot correcta perquè el president no s'ha negat en cap moment a rebre l'Associació de les viudes i, per tant, l'únic problema que tenim com amb altre conjunt d'associacions que poden existir i que poder arribar en aquest moment a les 102, és que encara no les ha pogut rebre el president, perquè si són temes concrets, determinats, per problemàtiques, no es preocupi que se les atén. Si són visites protocolàries el president té feines urgents moltes vegades i les visites protocolàries queden darrere, però no es preocupi que crec que l'Associació de viudes té un tractament exquisit per part del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Bennàsar té la paraula.

LA SRA. BENNÀSAR I TOUS:

Bé, jo diria que fa un any que l'Associació va demanar l'entrevista amb el president i que, problemàtiques concretes, en tenen moltes. O sigui, jo no sé si el conseller de Presidència sap que a Balears hi ha 34.000 viudes, que n'hi ha 500 d'associades entre Palma, Artà i Manacor, que l'associació desenvolupa una feina d'assessoria i informació a totes aquelles viudes que ho necessiten o que ho sol·liciten i que també fa activitats formatives i culturals, que lluiten per defensar els interessos no només de les viudes sinó també dels òrfens: prestacions, pensions, etc.

Si fa un any que varen sol·licitar l'entrevista, sabem que el president té l'agenda molt plena, però jo crec que és una falta de respecte haver passat un any sense rebre-les, ni a elles ni tampoc a altres associacions, perquè crec que aquestes dones pateixen una problemàtica específica, més complicada fins i tot que la de les dones en general, i que mereixen que el president, que es queixa del fet que a Madrid tarden en rebre'l un parell de mesos, tardí un any i encara no hagi dit quan i quin temps els pot dedicar per conèixer els problemes que tenen i que necessiten un suport del Govern perquè..., primer, per fer la feina que fan i, segon, perquè també elles pateixen de qualque manera la insularitat respecte a les viudes de la resta del país.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bennàsar. Sr. Conseller de Presidència té la paraula per tancar.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

La veritat... Gràcies, Sr. President. Sr. Bennàsar, la veritat és que no l'entenc. L'únic que puc entendre és que faci una

exposició del tema de l'Associació de viudes, quan a més vostè sap que l'Associació de viudes és una de les poques que té un local, que ja tenia a disposició, que és un local del Govern de les Illes Balears. N'hi poques, d'associacions de les Illes Balears que puguin disposar d'un local; per tant, més atenció que aquesta jo no sé quina pot ser; altres associacions - associacions de veïnats o...- que tinguin locals del Govern de les Illes Balears, no n'hi ha d'altres, eh?, i a més tenien un local immens que ara comparteixen amb moltes altres associacions, i la veritat és que hi devia haver molt d'interès per part del Partit Popular, perquè quan aquest conseller ho va veure ho va trobar una tudada immensa del Govern, que aquella associació que en tenia dret utilitzàs aquella immensitat d'edifici. Per tant nosaltres hem respectat i mantenim aquesta associació de viudes. L'únic que hem fet és que dins aquest local hi hagi una utilització més adequada i hi hagi moltes altres associacions necessàries que ho havien demanat al Govern de les Illes Balears i mai no se'ls havia donat local.

I per acabar, miri, ara no em parli d'insularitat. Això ho ha de dir al Partit Popular i ho ha de dir al seu govern Aznar, que comenci a posar el REB i per tant també nosaltres per ventura, no a les viudes, sinó a tots els sectors, els podrem parlar d'insularitat i podrem augmentar els nostres pressuposts i podrem donar-los per ventura un parell (...) més, però no em digui que elles pateixen la insularitat; ja ho sabem, la patim tots nosaltres, els que no és conscient d'aquest tema és el Govern del Sr. Aznar, que no posa en marxa el REB.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

L14) Pregunta RGE núm. 3655/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions del director general d'Economia en relació a la finançació de les transferències d'educació.

Passam a la pregunta número 14 i darrera, 3655, relativa a declaracions del director general d'Economia en relació a la finançació de les transferències d'educació, que formula el diputat Sr. Manuel Jaén Palacios, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Esta pregunta va dirigida, efectivamente, al conseller *d'Hisenda*. Hay una rectificación porque el director general de Economía evidentemente no es *el seu director general*, como así yo ya manifesté a través de la prensa en un artículo que tuve ocasión de publicar, pero la pregunta, muy resumida, que usted conoce es si comparte esas declaraciones que hacen referencia a que las transferencias, en este caso de educación pero, en fin, con carácter general puede aplicarse ese procedimiento a cualquier otro, tienen que hacerse en base al producto interior bruto, como publica el diario donde él declaraba, el diario *Última Hora* del domingo 10 de septiembre, un cuadro donde se comparan las transferencias educativas en función del PIB.

¿Comparte por tanto Sr. Conseller, Sr. Mesquida, que las transferencias deben hacerse en función del PIB? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Hisenda té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Agraesc la rectificació: com ha quedat clar, el director general d'Economia, i en el seu article jo crec que també ho conforia, és de la conselleria del Sr. Sampol.

Vostè fa referència a unes declaracions que va fer el director general d'Economia on feia referència a un estudi que s'havia fet, no només on es ponderava la variable del PIB sinó la variable del nombre d'estudiants, del nombre de professors, d'unitats escolars, i el més important que es deia, i fins i tot ho va posar de manifest el conseller d'Educació, és que allò important no era una sola variable, sinó que allò important era la mitjana de totes aquestes variables.

Lògicament des de la conselleria compartim les opinions que fan referència al fet que allò important és que a l'hora de comparar hem de tenir en compte totes les variables per ponderar si el finançament d'educació va ser correcte o no.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda. Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. En mi artículo yo decía que era un panfleto de varias hojas que adolece del rigor necesario que cabe pedir a una conselleria como la de Economía, no citaba Hacienda; mi artículo para nada se refería a la Conselleria de Hacienda. Pero usted ahora acaba de confirmar que no comparte los principios que se contienen en la Lofca ni comparte (...) tradicional del Consejo de política fiscal i financiera: las transferencias se hacen por el coste efectivo; ni por ningún símil de variables, ni mezcla de variables, ni media de variables, porque aquí lo que falta entonces es introducir las cabezas de ganado o cualquier otra variable absurda como las que se proponen.

Usted, Sr. Conseller, que acaba de hacer unos estudios de transferencias, que es la conselleria a la cual compete hacerlo, para los consejos insulares, servicios sociales, aplica el coste efectivo y no aplica el PIB de las islas de Ibiza i Formentera, Menorca y Mallorca. Por tanto aquí hay que sujetarse a la ley

y en consecuencia, ya sé que usted no nombró a este director general y por tanto no tendrá oportunidad de cesarle, y yo no he hecho la pregunta a Economía porque suponía que desde Economía compartía el criterio, así que, Sr. Conseller, lamento que usted, que es un especialista en esos temas, que una conselleria muy seria como Hacienda, pues entre a este debate olvidando lo que marca la ley.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Hisenda té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el que es va fer en aquest estudi que va presentar el conseller d'Educació el febrer d'enguany era analitzar el comparatiu de nou comunitats autònomes que havien rebut les competències l'any 98 i l'any 99. Es varen aplicar moltes variables, i en aquest estudi es posava de manifest que qualsevol variable que s'agafàs, es posava de manifest que les transferències a Balears s'havien rebut amb una insuficiència. La quantitat mitjana rebuda per habitant era un 18,2% més del que aquí es va rebre; la quantitat rebuda de mitjana per alumne era un 15,4% més del que aquí es va rebre; la quantitat rebuda de mitjana per professor era un 18% més del que aquí es va rebre. La mitjana de tots els indicadors posava de manifest una insuficiència de 8.000 milions de pessetes.

Però possiblement això no és una realitat incontestable, n'hi ha una altra: les competències es varen rebre amb 40.000 milions de pessetes l'any 98. Vostès varen pressupostar dotze mesos després 47.000 milions de pessetes, és a dir, un 17,5% més.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda. Amb la seva intervenció queda concloua aquesta pregunta i el bloc de preguntes.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 3296/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a millorar l'atenció sanitària a pacients en llista d'espera.

Passam al segon bloc de proposicions no de llei. La primera és la proposició no de llei 3296, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a la millora de l'atenció sanitària a pacients en llista d'espera. En nom del grup que presenta la proposició té la paraula el diputat Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern aquí presents, des del nostre grup parlamentari, el PSM-Entesa Nacionalista, hem cregut

oportú presentar aquesta proposició no de llei davant la consideració d'aquesta cambra parlamentària perquè creim que hem de contribuir en la mesura de les nostres possibilitats a millorar el que és l'atenció sanitària en aquestes illes nostres i, particularment, l'atenció sanitària a aquelles persones, pacients que romanen en llista d'espera des del nostre punt de vista durant massa temps.

Ja vàrem anunciar a la primera intervenció que hem tengut d'aquest nou període parlamentari que des del nostre grup intentarem contribuir positivament a fer un seguiment molt acurat del tot el que és la presència de les institucions públiques, bé siguin locals, bé siguin insulars, bé siguin autonòmiques, estatals o europees, en aquestes illes nostres. Pensam compartir amb tots els grups parlamentaris del pacte de progrés aquest treball per una regeneració democràtica que torni la credibilitat, que doni credibilitat a aquestes institucions públiques que estan posades per romandre al servei de la ciutadania. Per això voldrem fer aquest seguiment acurat de totes elles, en aquest cas, avui concretament ens fixam en la presència estatal d'un servei públic estatal en mans de l'Insalud i que nosaltres creim que correspon a aquest parlament fixar-ne la seva atenció per tal de millorar la seva eficàcia i el seu servei.

Nosaltres hem presentat aquesta proposició no de llei ben conscients que són moltes les persones que es veuen afectades per aquesta situació, encara que avui no surtin als mitjans de comunicació com varen sortir fa tres, quatre, cinc mesos. Nosaltres creim que no perquè no sigui publicada la notícia el fet desapareix; no basta. Si nosaltres ens feim presents a les instal·lacions sanitàries d'aquestes illes nostres i tenim un mínim de sensibilitat respecte d'allò que nosaltres voldríem que fos l'atenció sanitària a les ciutadanes i als ciutadans d'aquestes illes, ben segur que ens empegueirem en veure l'espectacle lamentable que a punt d'encetar el segle XXI s'està oferint en els passadissos i a les cambres de les instal·lacions hospitalàries públiques existents a les nostres illes. Per a nosaltres no és de rebut que contínuament s'hagi de veure tanta gent que omple aquests passadissos i que omple aquestes cambres de la manera com les omple.

Nosaltres creim que aquesta situació no s'adiu ni poc ni gens ni una mica amb l'atenció que ens correspon ni per l'alt nivell de vida que s'atribueix a la nostra comunitat autònoma, ni per les considerables aportacions de recursos econòmics que anam fent a l'Estat espanyol, ni per la situació econòmica que travessen les nostres illes dins el conjunt d'Europa. Volem fer present des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista davant aquesta cambra que es tracta d'una situació que nosaltres consideram molt lamentable i que creim que la compartim amb altres grups d'aquesta cambra, que fa massa temps que perdura entre nosaltres aquesta situació i que consideram que hem de contribuir efectivament a fer que desapareixi definitivament del nostre mapa sanitari illenc.

Per això hem volgut presentar aquesta proposició no de llei, i l'hem volguda presentar en aquesta cambra perquè resulta que aquí som els representants d'una comunitat autònoma que, conjuntament amb altres tres de l'Estat espanyol, fa uns mesos s'hi va veure molt implicada i molt afectada. Catalunya,

Andalusia, Astúries i les Illes Balears han estat un dels indrets on aquesta situació a la qual feim referència s'ha vist tan agreujada per fets tan lamentables que conduïren a la interposició de denúncies ciutadanes contra l'Insalud. Motiu: la mort de persones que romanien a l'espera d'un servei de cardiologia en hospitals públics.

És clar que es va anunciar la convocatòria del consell interterritorial del Sistema Nacional de Salut per tractar aquest assumptes i segurament s'han fet passes per fer que aquests efectes deixin de produir-se. Des del nostre punt de vista, emperò, són passes que per a nosaltres resulten insuficients, i per això proposam a la consideració de tots els grups parlamentaris presents en aquesta cambra aquesta proposició no de llei que té quatre punts. En el primer instam la Conselleria de Sanitat i Consum del Govern de les Illes Balears perquè s'esbrinin les responsabilitats de l'Administració pública per un possible mal funcionament d'un servei públic en els fets que s'exposen a denúncies interposades contra l'Insalud amb motiu de la mort de pacients mentre romanien a l'espera d'una atenció sanitària pública.

Feim un segon punt on instam el Ministeri de Sanitat a prestar una atenció acurada a les denúncies ciutadanes que han estat interposades a les Illes Balears contra l'Institut nacional de la salut amb motiu de la mort de pacients que romanien a l'espera d'un servei sanitari públic. Posam un tercer punt en aquesta proposició no de llei on demanam a la ministra de Sanitat un informe detallat de totes les queixes i denúncies que han estat interposades en aquests darrers quatre anys a l'àmbit de les Illes Balears i que fan referència a defuncions de persones que, tot i estar en llista d'espera en algun centre sanitari d'atenció pública, no hi han arribat a ser ateses com era d'esperar. I finalment, en el darrer punt, nosaltres instam el Ministeri de Sanitat a fer públics els plans d'actuació que compten realitzar per tal que s'evitin a l'àmbit de les Illes Balears altres casos de mort de persones que figuren en llistes d'espera per ser ateses en un centre sanitari d'atenció pública.

Pensam que són unes propostes que són assumibles per qualsevol persona o per qualsevol grup que estigui ben interessat a defensar una millora en l'atenció sanitària pública a les Illes Balears, i és per això que demanam en aquesta proposició no de llei que hem presentat a la consideració d'aquesta cambra el vot afirmatiu de tots els grups aquí presents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del grup del PSM-Entesa Nacionalista. Grups que vulguin intervenir? Sr. Gascon, en nom del grup socialista, té la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, senyor president. Bé, des del nostre grup donarem suport a aquesta proposició nova llei del PSM que ve a ser una continuació de la que va presentar el Sr. Gomila sobre les llistes

d'espera de l'Hospital Verge del Toro i que va presentar a aquest grupet de diputats que estam interessats en aquests assumptes sanitaris. Nosaltres estam d'acord en els tres primers punts, com no podia ésser d'altra manera, perquè la Conselleria de Sanitat, com a últim responsable de l'ordenació sanitària a les Illes, ha de ser informada pel Ministeri sobre les denúncies que es presenten, malgrat que crec que, sincerament, denúncies sobre temes tan greus com és la mort d'un pacient per una llista d'espera, afortunadament són molt poques.

En el segon punt, també estam d'acord, perquè instar el Ministeri perquè tingui una atenció acurada a les denúncies, evidentment és necessari, però nosaltres creim que el més important és l'últim punt, de cara al futur, que es facin públics els plans d'actuació que fa comptes realitzar el Ministeri de Sanitat. Creim que l'única manera de baixar les llistes d'espera és actuar sobre les infraestructures hospitalàries. Sabem que a la cirurgia cardíaca, com altres tipus de cirurgia, la llista no és única, sinó que depèn de la urgència i també de malalties col·laterals, però també sabem que durant uns anys vam creure o alguns van creure que les llistes d'espera s'havien reduït molt, especialment a les Illes Balears sabem que sortien titulars dient que les Illes Balears eren les que havien baixat més les llistes d'espera. De sobte, el mes de juny vam saber que no era així, que s'havien fet uns trucs per canviar les llistes d'espera i que ara es faria bé, la persona, a Balears responsable, que havia fet aquests trucs a continuar de responsable, suposant que ara no fa a aquests trucs. Nosaltres creiem que sempre hi haurà d'haver una llista d'espera tècnica, però el que no pot passar és que es manipuli les llistes i tampoc que es morin malalts. Malgrat aquesta última qüestió, vull insistir que no és habitual ni molt menys, és un cas extraordinari.

Nosaltres estam d'acord amb les paraules del portaveu que va intervenir del Partit Popular quan va fer la seva intervenció el Sr. Gomila el mes de juny, que deia que el sector privat si creix ha de ser perquè es mostri com a alternativa a la pública i que el pacient pugui escollir el que vol i no el que creï per l'angoixa de la gent. Nosaltres estam convençut que el portaveu del Partit Popular ho diu seriosament, però lamentant que des que es va fer la reunió del consell interterritorial per tractar aquest tema, a Balears s'ha fet molt poca cosa. Si s'ha fet, ha estat concertar amb una clínica privada nova cirurgia cardíaca, amb una clínica privada. Nosaltres creiem que per baixar les llistes d'espera l'única solució és fer les infraestructures que s'han compromès des de fa anys, perquè aquí fa molt d'anys que parlant que no hi ha infraestructures, que els anteriors governs no feien res, però què hem fet últimament?, que hem fet durant quatre anys en aquesta autonomia, a part de dir que no s'havia fet res? Venia una persona a dir que invertiran 23.000 milions en quatre anys, els hem vist, ja record aquí, en aquesta mateixa cambra, qui ara és cap de l'oposició i abans era president del govern deia que havien arreglat la sanitat pública per als pròxims 25 anys, en nombre de llits. Vegem-ho.

Son Dureta. Inversions al voltant de deu mil milions. Va venir el senyor Romay Becarria a posar la primera pedra una setmana abans de les eleccions, no hi havia ni el forat, no es va poder posar la primera pedra, encara continuam igual, no s'ha

posat la primera pedra més s'ha fet res del pla director. A Inca, el 20 de gener ja estaven els pressuposts, que és cert que no estava contemplat al principi, 250 milions. El Pla director territorial insisteix que s'han d'ingressar a un compte de l'Insalud, quan sabem tots que l'Administració no funciona així, va contra factura, no havia hagut cap factura, i jo, Sra. Consellera, li recoman que una gran part dels 250 milions se'ls pot gastar, perquè no es gastaran en Inca, en pot estar segura. A Maó, es presenten els plànols de l'hospital nou, però hi ha problemes, primer demanen 25.000 metres per fer un hospital, l'Ajuntament els dona, després són 35.000, s'ha de fer una petita expropiació, seran 35.000, la darrera notícia de la setmana passada dels arquitectes *soto voce* digueren que en necessitarien 50.000, 50.000 allà no hi són o sigui que s'haurà de fer alguna altra cosa. Per tant, inversions cap, i així jo crec que no podem baixar la llista d'espera, que és el que volem tots, baixar les llistes d'espera, especialment les llistes quirúrgiques.

Jo insistesc, crec que poca cosa s'ha fet per, a Eivissa sí, a Eivissa s'està remodelant la unitat de cures intensives, però Menorca que és el que conec més, inversions en els últims quatre anys, a part de les inversions, i parl d'inversions hospitalàries, a part de les inversions en aire condicionat que està molt bé i l'utilitatge que es fa, que és evident que s'ha fet tota la vida, se n'han fet dues que no podem catalogar d'inversions, però que són semblants, posar una ressonància magnètica a una clínica privada, diàlisi a de Ciutadella a una clínica privada, inversions públiques, zero.

Senyor Buele, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei perquè pensant que les llistes d'espera s'han de reduir, sempre hi haurà una llista d'espera tècnica, sempre, però no poden passar els casos, si és que han passat aquests casos, perquè jo encara no en tenc la certesa que s'hagi mort aquesta persona Balears per això, però no poden passar, perquè poden passar qualsevol moment, però l'única manera de deixar les llistes d'espera és fer les inversions compromeses.

Gràcies, senyor president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon, en nom del grup socialista. Sr. Fiol, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per fixar la posició del grup popular respecte d'aquesta proposició no de llei que se'ns presenta avui relativa, al nostre mode de veure, no tant a la problemàtica de les llistes d'espera, que ja es va suscitar en aquesta cambra abans de l'estiu amb una proposició no de llei del Sr. Gomila que va promoure un debat prou interessant, sinó més dirigida a una situació, com es diu a l'exposició de motius, emergida abans de l'estiu i que té referències a diverses comunitats, inclosa aquesta, en uns temes que després esmentaré. Per tant, no és tant el debat de la llistes d'espera en general, com un debat específic respecte una

sèrie de qüestions concretes, sorgides arran, perquè la presència mediàtica en aquest debat té una importància molt gran, arran de la mort de determinades persones per problemes de llistes d'espera en cirurgia cardíaca. Record que això es va iniciar amb una polèmica a Madrid i després es va succeir a altres comunitats autònomes, i aquí també, a Palma concretament, a l'Hospital de Son Dureta, es varen donar dos casos concrets dels que jo no vull parlar encara que sigui només un minut, i això va fer que el Govern de l'Estat plantejàs un pla de reducció de la demora en cirurgia cardíaca, que aquest era el problema en aquell moment i que aquests és el problema que avui dur el PSM en aquest Parlament, no un altre del qual se n'ha parlat i també podem parlar, però crec que el problema fonamental que es du és aquest. I, en aquest sentit, dia 6 de juny d'enguany, es va iniciar un pla de reducció de la demora en cirurgia cardíaca que acaba dia 30 de setembre, és a dir que és un pla que encara no ha acabat, per tant jo crec que per avaluar-lo correctament hauríem d'esperar que aquest pla s'hagués succeït, és un pla que contempla tota una sèrie de esforços i actuacions en època estiuenca, que com saben és una època que a totes les feines i també als hospitals hi ha menys esforç i menys rendiment, un increment de 500 intervencions durant aquest període afegides a les previstes, amb un cost de personal de més de 181 milions de pessetes, amb un cost de materials de més de 293 milions de pessetes i amb uns costos de derivacions de 257 milions de pessetes. Per tant, jo suggeresc que el correcte, el normal, el lògic, el coherent és que aquest debat se suscitàs una vegada aquest pla del govern hagi acabat. Jo m'imagín que la ministra de Sanitat, dia 30 de setembre o amb posterioritat a dia 30 de setembre, retrà comptes al Parlament, retrà comptes davant l'opinió pública de quins han estat els resultats d'aquest pla, i aquest parlament també podrà debatre i discutir quina és la incidència que ha tengut en els nostres hospitals, als hospitals concertats en aquest cas, a les Illes Balears.

Per tant, aquesta és la vertadera qüestió del debat i aquesta és la situació en què ens trobam. Clar, des d'aquest plantejament, nosaltres pensant que no és correcte els termes en què es planteja la proposició no de llei, i encara que nosaltres, com hem demostrat i hem dit moltes vegades, participam, qui no hi participa?, de la necessitat de fer decreïxer les llistes d'espera, d'intentar que quedin circumscrites al que el doctor Gascon diu llistes d'espera tècniques inevitables i que, naturalment, sense elles no es podria fer feina, aquesta és una pretensió universal, que prenen tots els països del món i que prenen totes les sanitats públiques del món i també ho pretén la nostra, i d'aquest esperit nosaltres, senyor Buele, li asseguro que hi participam, però de la literalitat dels seus plantejaments no, perquè contenen aspectes amb què nosaltres no estam d'acord.

Passaré a referir-me, per no allargar-me massa, concretament a cadascuna de les quatre qüestions que vostè vol dur endavant avui, i segurament les durà endavant perquè té la majoria, supòs que la majoria li dóna suport. Analitzem, idè, aquests quatre punts.

En el primer es pretén que la Conselleria de Sanitat esbrini possibles responsabilitats de l'Administració pública per un

possible mal funcionament del servei públic referit a l'Insalud, jo aquí vull esmentat dues qüestions que em semblen fonamentals, la primera que, al meu mode de veure, la Conselleria de Sanitat no té competència material per inspeccionar el bon funcionament o mal funcionament de l'Insalud, que té uns propis mecanismes de control dins l'àmbit de l'Administració de l'Estat. Per tant, hi hauria una actuació inapropiada i inadequada. La competència que sí té la conselleria de Sanitat és la de dictar una ordre d'obertura i clausura d'establiments sanitaris que, per cert, no ha dictat, tot i que la consellera quan va arribar la conselleria, un dels documents que va trobar damunt la taula era l'ordre d'obertura i clausura d'hospitals que afecten el sector públic i privat, amb el dictamen favorable del Consell Consultiu, que no va signat per qui els parla perquè el dictamen del Consell Consultiu va arribar pràcticament en període, sinó de campanya electoral, sí preelectoral, no record molt bé la data, i en aquell moment em va semblar inapropiat i inadequat signar aquesta ordre tan important, i la vaig deixar parada damunt la taula amb el dictamen del Consell Consultiu favorable a aquesta ordre, i ha passat un any, i durant aquest any, que jo sàpiga, no s'ha aprovat aquesta ordre, si s'ha aprovat jo no la conec i, en qualsevol que és, aquesta seria la competència que té la Conselleria de Sanitat respecte d'aquesta qüestió, competència que no ha exercit, al meu mode de veure, durant aquest any. Però clar, no entram en la qüestió de les competències no només materials de la consellera de Sanitat i de la conselleria en general, si fa mitja hora ha tengut ocasió a una pregunta de qui els parla, de defensar el seu cap de gabinet i no ho ha volgut fer, no ha volgut dir una sola paraula, ni una de defensa del Sr. Vallespir, ha dit que no es pronunciava, que quan acabàs l'assumpte judicial, ja ho veuríem, ni una paraula, de dir, no, el Sr. Vallespir ho fa bé, té el meu suport, ni això li hem tret avui a les preguntes, i què espera, que tregui l'ordre d'obertura d'hospitals? Bé, jo no sé, ja ho veurem, ja ho veurem perquè queda temps, i tindrem ocasió de discutir totes aquestes qüestions.

Respecte del vertader fons de la qüestió, que és el de les persones que han patit aquesta situació, hi ha dos casos, que tenen noms i llinatges, parlo de les Illes Balears, un, que és un senyor que va morir d'una patologia cardíaca i que, en qualsevol cas, aquesta persona, segons el dictamen dels experts i segons el que diuen els especialistes, no m'ho invent, com és natural, sinó que em referesc als dictàmens emesos per les persones d'Insalud, aquesta persona no estava tècnicament en llista d'espera, aquesta persona era tributària d'una intervenció, fins i tot se li havia donat una data per fer la intervenció i, desgraciadament, va morir uns dies abans que es produís aquesta intervenció. Però als informes tècnics es diu que aquesta demora no han estat causada per la massificació de l'assistència, com s'assenyala a la reclamació econòmica que es fa a la demanda, sinó a la situació clínica del malalt que corresponia a una classe funcional dos que no requereix en principi una intervenció urgent, és a dir, els experts consideraren que aquella persona no havia de menester una intervenció urgent, i, sense cap dubte, no queda acreditat que una intervenció urgent hagués salvat la vida d'aquesta persona. Així, totes aquestes qüestions que se suscitaren, per cert, en seu judicial i m'agradaria tampoc no entrar-hi massa

perquè és un assumpte que és pendent de judici, i respecte d'aquest extrem, evidentment, ha de quedar clar també, senyor Buele, que quan les qüestions són urgents passen per davant de tot, és a dir, quan els metges veuen que hi ha una qüestió d'intervenció urgent, de vida o mort, la llista d'espera desapareix, si aquesta persona hagués estat tributària d'una intervenció urgent, hagués passat per davant de tots.

I l'altre cas que hi és el cas d'una senyora que va morir pendent d'un trasplantament de cor, segons contaven els mitjans de comunicació, i també es va interposar una demanda. Aquesta és una qüestió distinta que no té res a veure amb les llistes d'espera i si hi té a veure, té a veure amb les llistes d'espera del conjunt de l'Estat, vostè sap que l'Organització Nacional de trasplantaments és una organització de caràcter nacional on la llista d'espera és una llista d'espera única que afecta els interessos de tots els ciutadans tributaris d'una intervenció de trasplantament, del tipus que sigui i, desgraciadament, no hi va haver un cor en condicions per ser trasplantat a aquesta senyora en el moment que li hagués correspost i, per tant, desgraciadament va morir, tot i que Espanya és un país on l'índex de donació d'òrgans és altíssim, és un dels països del món capdavanter en aquest tipus de situacions.

Respecte de les altres consideracions que es fan a la proposició no de llei, i per anar acabant, la segona crec que és un impossible, és a dir l'Insalud pot atendre les denúncies i tot el que vulgui, però estam parlant de situacions que són als tribunals, que són demandes judicials interposades pels familiars d'aquestes persones i, per tant, l'Insalud aquí poc pot fer, més que anar als tribunals i intentar, d'una forma racional, defensar la seva posició, que si es de culpabilitat, jo estic d'acord amb la filosofia del problema, s'ha de guanyar, i ha de reconèixer que s'ha equivocat, que ho ha fet malament, si és així, si no és així, li hem de donar el legítim dret que té tothom, també l'Insalud, a defensar-se, als tribunals i on faci falta.

Respecte dels tercer i quart punts, al tercer li he de dir que la documentació de demandes està disponible perquè és a les estadístiques i documents bons de trobar, i respecte del punt...

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sr. Diputado.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí, voy acabando.

És un desideratum que nosaltres podríem compartir, però crec que els plans d'actuació són públics, precisament perquè l'Insalud el que fa és publicar i fa publicitat, de fet, els plans que fa per dur endavant aquestes situacions, per tant, creim que és innecessari, i aquest conjunt d'idees que he intentat exposar d'una forma breu, són el que ens du a dir que nosaltres no podem donar suport a aquesta proposició no de llei, però

volia també fer un petit comentari respecte d'altres qüestió que s'han suscitat, com són les que ha plantejat el Sr. Gascon respecte que l'Insalud no compleix els seus compromisos, temes de desinversió, temes de...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, se está pasando en el tiempo, por favor.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Efectivament, com que veig que el temps s'havia acabat ja feia uns minuts, i el president, en fi, no em dona un minut més per acabar, en un segon torn, si és possible, tornaré intervenir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Lleva dos minutos de más.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Lo lamento.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, ¿me había pedido la palabra?

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Miri, sols volia comentar el que ha dit el Sr. Fiol ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdone, Sra. Consellera, si me pide la palabra, abre usted un turno incidental.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Sí, si li sembla bé.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Miri, jo volia precisar un parell de coses. En primer lloc, el Sr. Fiol diu que va deixar el decret d'hospitals preparat damunt la taula, no era certament damunt la taula, sinó amagat dins el calaix, perquè, com molt bé ha dit, davant unes eleccions i en un terreny de campanya electoral, no li semblava bé del tot, favorable per al partit que representava, posar-se a fer un decret d'hospitals amb el qual tenia problemes amb les clíniques privades.

Aclarit això, una vegada que aquesta consellera va assolir això, es va haver de fer de bell nou aquest decret, es va haver de presentar i per consell del Consell Consultiu, aquest va haver de tornar a fer les mateixes passes que ja havia fet el Sr. Fiol amb anterioritat, i en aquests moments és al Consell Consultiu, cosa que ell no sap, perquè totes les passes que ell va fer, al primer moment que ho va amagar al calaix, no varen servir de res.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sr. Fiol. Por cinco minutos, réplica.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Ve essent norma en aquest parlament que el Govern interpreta el que fa l'oposició, el que feia quan governava i què pensàvem de les coses que havien de passar, i la consellera de Sanitat és un dels membres destacats d'aquest govern que practica aquesta espècie de filibusterisme parlamentari que ens ocupa sovint, sovint, sovint. Però jo he de dir que seria un contrasentit que jo hagués elaborat un decret d'obertura d'hospitals i l'hagués amagat, jo no vaig amagar res, a més, com pot dir-se d'un decret que ha anat del Govern al Consell Consultiu, que ha tornat del Consell Consultiu a la conselleria, que és un decret amagat? Escolti, és un decret que estava damunt la taula, i diré més, estava damunt la taula i vostè ha interpretat en aquest exercici que jo deia d'interpretar per què es fan les coses, vostè ha interpretat avui que jo no vaig aprovar aquest decret perquè als interessos del Partit Popular, per ventura als meus particulars, no interessava que davant les eleccions s'aprovàs. Ben equivocada va. No vaig aprovar o no vàrem dur a aprovació aquest decret perquè al moment que va arribar el dictamen del Consell Consultiu vàrem pensar que no era hora, que s'havia d'esperar que es formàs el nou govern, amb l'esperança que governàssim nosaltres, quan s'aprovaria definitivament el decret. Governen vostès, perfecte, però el decret estava fet, el dictamen del Consell Consultiu estava fet, no doni pressuposat, perquè ho podem comparar algun dia, que aquest decret agradava més que el que farà vostè a les clíniques privades, no ho doni per suposat, perquè per ventura ens trobarem sorpreses, i grosses, per tant, no ho doni per suposat, nosaltres esperam atentament que vostè, durant aquest llarg any, ha anat fent, ha anar fabricant el decret, ara el té el Consell Consultiu, el que férem nosaltres no servia, molt bé, em sembla perfecte, i ara vostè en fa un de bo, en fa un que no estarà amb complicitat amb el sector privat, no és ver?, ara ho veurem si hi estarà o no, amb complicitat amb el sector privat.

Per tant, jo li he de dir que no utilitzi en aquest parlament la política de jutjar l'opinió dels altres, de jutjar el criteri dels altres, jutgi els fets, i reconegui que vostè, durant aquest any no ha duit aquí res, no ha duit ni el decret, però tampoc no ha duit el pla de salut que havia de fer nou, tampoc no ha duit la llei de drogues, ni la reforma del (...), no ha duit res, vostè es dedica a contemporitzar, m'entén?, vostè, en matèria legislativa, en matèria normativa, no ha fet res, que em sembla bé, eh?, em

sembla bé que no faci, alerta, que no faci, nosaltres creim que ja va bé així. Ara, ens sembla que la seva actitud no és raonable i no és seriosa, i li vull tornar a dir, perquè m'ha semblat insòlit, avui que li donam l'oportunitat al capítol de preguntes, de defensar la seva persona, de defensar el seu cap de gabinet, de poder dir (...), diu, "ja ho veurem el que passarà", miri, davant aquesta actuació he de manifestar la nostra sorpresa i demanar-li, en qualsevol cas, Sra. Salom, que no jutgi les intencions dels altres, jutgi les seves, però no jutgi les dels altres, jutgi els fets, i, quan vostè dugui, quan aprovi el Consell de Govern, el decret corresponent d'obertura i clausura d'hospitals, llavors compararem i després veurem qui té més bones o més males relacions amb les clíniques privades. Jo, de la meua relació, n'hi puc parlar, no era gens bona.

Gràcies.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Fiol, qui contemporanitza i fa demagògia barata és únicament vostè.

(Remor de veus)

No passi pena que jo presentaré en aquesta cambra, quan hagin passat totes les passes que han de passar al Consell Consultiu, no només el decret d'hospitals sinó tots els que facin falta, perquè durant aquest any hem fet feina i de valent, cosa que vostès, amb setze anys, li ho record, no varen fer absolutament res. I vostè fa demagògia barata perquè vostè no va ser valent, Sr. Fiol, vostè si ja ho tenia tot tan fet i tan preparadet i tenia el decret d'hospitals, vostè havia d'haver estat valent i presentar-lo, i era igual que fos en època preelectoral, quina importància tenia si vostè es duia tan malament amb les clíniques privades i si vostè estava tan segur que havia fet un bon decret?, aleshores, què té més?, vostè l'hagués presentat i, evidentment, l'haguessin duit a aquesta cambra, i jo ja hagués trobat la feina feta, i sap què passa, Sr. Fiol?, que no he trobat cap feina feta seva, tot ho ha deixat al calaixet, amagadet perquè vostè no va fet absolutament res, Sr. Fiol, i això és la veritat.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Buele, té un torn de contradiccions, perquè em fa la impressió, segons m'ha explicat el president en funcions, que ha estat contradit, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Efectivament, Sr. President. Moltes gràcies i molt més encara després d'aquesta intervenció en torn incidental que s'ha duit a terme. La nostra intervenció, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, respecte d'aquesta proposició no de llei que nosaltres hem presentat, ens sembla que amb la intervenció que hi ha hagut del representant del Grup Parlamentari Popular, hi ha hagut una sèrie d'aspectes que s'han desviat del que era la intenció d'aquesta proposició no de llei, si vostè es fixa en els quatre punts, veurà que a tres hi ha un element que és comú, i és el fet d'una participació ciutadana en una denúncia, en una queixa, en un lamentar els fets. Aleshores, des del nostre punt de vista, és aquest parlament de les Illes Balears que ha de donar suport a cadascun dels ciutadans i de les ciutadanes d'aquestes illes que se senten malmenats per una administració pública. Una sola persona ens bastaria per decidir que a partir d'ara s'ha d'evitar que n'hi hagi cap, aleshores, des del nostre punt de vista creim que és important que aquestes llistes d'espera, que, com ha dit el representant del Grup Parlamentari Socialista, llistes d'espera tècniques sempre n'hi haurà, però llistes d'espera innecessàries, fruit de la desídia o de la manca d'una atenció acurada o del fet que els papers estiguin en un calaix i ningú no se'ls miri, això sí que ho hem d'evitar perquè va en detriment de la ciutadania.

Finalment, també voldria dir que, efectivament, les competències de la Conselleria de Sanitat estan molt ben delimitades, i la intervenció de la consellera em sembla que ho ha aclarit bastant en aquest torn que ha tengut per manifestar la seva paraula, una altra cosa és, i vostè, senyor representant del Grup Parlamentari Popular, ho ha dit molt clar, ho ha manifestat així, "això no ho vaig fer així perquè em pensava que tornaria a guanyar", error, equivocació, es va equivocar, no tornaren a guanyar, aleshores, des d'aquest punt de vista, a nosaltres ens sembla ...

(Remor de veus)

Podria continuar guanyant sempre així, eh?

Nosaltres creim que aquesta proposició no de llei no només va per als casos que són d'extrema urgència, sinó que també es refereix a aquelles llistes d'espera que requereixen una atenció sanitària comuna, normal, ordinària, que quan un s'acosti al servei sanitari de salut pública, no li diguin, "d'aquí a mig any, d'aquí a vuit mesos o d'aquí a onze", cosa que ha passat no fa gaires dies.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele. Acabat el seu torn, és el moment de procedir a la votació.

Ha tocat el timbre, però el renou de la sala era tan intens que no se sentia quasi des de dins, però sí que hem tocat el timbre. Si Déu ho vol, està previst per a l'any que ve instal·lar un sistema de votació electrònica que ens facilitarà i facilitarà als membres de la Mesa la realització dels recomptes.

Procedirem a la votació. Deman, per favor, a les senyores i als senyor diputats que votin a favor de la proposició no de llei que es posin drets. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Gràcies.

No hi ha abstencions.

Vots a favor, 28; vots en contra, 25. En conseqüència, queda aprovada la proposició no de llei 3296, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a la millora de l'atenció sanitària a pacients en llistes d'espera.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 3319/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de la Comissió no permanent d'estudi de la problemàtica del fet immigratori.

Passam a la següent proposició no de llei 3319, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la creació d'una comissió no permanent d'estudi de la problemàtica del fet immigratori. Per defensar la proposició té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular presenta aquesta proposició no de llei la seva intenció de la qual és que es creï una comissió no permanent d'estudi de la problemàtica del fet immigratori.

Coneixem una esmena que s'ha presentat per part del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, que la proposta que fan és que s'acordi que el Parlament de les Illes insti el Govern perquè tots els grups parlamentaris tinguem representació dins el Fòrum per la immigració. Diré d'entrada, per així no perdre més temps, que no va per aquí el tema, no va per aquí el tema -aquesta proposta seva pareix una proposta bona, crec que potser estaria bé que vostè la pogués presentar a un altre ple, si no li garantesc que nosaltres la presentarem- perquè és una qüestió distinta. És a dir, el fet que de mitjans anys 80 fins ara, l'any 2000, hi hagi hagut un flux s'immigració molt important a la nostra terra fa que no tan sols dins els fòrums on hi ha totes les representacions de distintes associacions, ajuntaments, institucions com el Govern o el consell, que participen d'un debat profund -que jo no el neg- respecte a situacions immigratòries, nosaltres, la creació d'aquesta comissió no va dins aquesta línia. És a dir, a part del debat que hi pugui haver públic, hi ha una qüestió que és el dia a dia, els fets de les polítiques que s'apliquen cada dia per part del Govern, en aquest cas el Govern balear, o per part dels distintes governs dels consells que, per cert, almanco el de Mallorca, està molt adormit en aquest tema, molt adormit.

També he de dir que aquesta comissió el que intenta, o el que vol intentar, és que sigui el que deim que és, no permanent, perquè la situació actual no és la mateixa situació de fa deu anys i esperem que la situació actual no sigui la mateixa d'aquí a deu anys, i si pot ser d'aquí a tres anys.

Hi ha tota una sèrie de polítiques que es desenvolupen en els ajuntaments que no tenen coordinació per part d'aquelles institucions que realment tenen els doblers per poder aplicar polítiques de cara a les persones amb problemes que arriben aquí. I cadascú conta la seva pel·lícula: l'esquerra ens té acostumats a grans discursos d'acció social, a grans discursos per als necessitats, però si recorden de la consellera Fernanda Caro?, ja només la recordam perquè abans no tenia cartera; d'ençà que té cartera ni sabem on és. En el Consell Insular de Mallorca, en temes d'acció social només es preocupen de tenir els duros, els 10.000 milions, però de la gent que realment pateix, ni a vostès els del Govern, ni als del Consell Insular de Mallorca els puc dir que hagin fet res; és més, els ho dic com a diputat i els ho dic també perquè estic a altres llocs on no em queda més remei que atendre el dia a dia, el dia a dia, aquests fets i aquesta problemàtica.

Per això nosaltres volem fer una consideració a aquesta cambra: que ens fiquem dins el cap d'una vegada que les persones que vénen d'altres països aquí són persones que no vénen per descansar, en aquest cas dels immigrants, que no vénen per tenir una segona residència, que no vénen per allunyar-se de les seves famílies, és a dir, que no vénen a gust, vénen a disgust, vénen per no patir com pateixen en els seus països, per no patir fam, n'hi ha que vénen, n'hi que vénen per formar una família i n'hi ha que vénen per poder educar i tot millor els seus fills.

En definitiva, els ciutadans que rebem aquí, que podem venir de països amb aquesta situació que he esmentat anteriorment, vénen per millorar. Però la veritat és que quan arriben aquí ja és qüestió de que aquell que troben davant a la finestreta, o en el municipi on es desenvolupa la política, tenguim més sensibilitat o menys sensibilitat per intentar arreglar els seus problemes, i com que aquestes sensibilitats, aquestes polítiques són distintes en els ajuntaments, a cada ajuntament, en el Govern i en el consell, nosaltres feim i creim necessària aquesta proposició no de llei perquè es faci una comissió no permanent perquè siguem capaços d'unir criteris, perquè siguem capaços de baixar a l'arena allà on realment hi ha la problemàtica i que si un dia rebenta alguna cosa, com va rebentar a segons quines zones de la península, problemes greus, hem estat capaços conjuntament Govern, consell i ajuntaments de saber quina problemàtica tenim i quines polítiques hem de dur endavant.

Després del gran discurs del president de la comunitat autònoma, despusahir que va ser investit secretari general del seu partit, on es demanava consens en temes d'estat, els puc dir que aquest tema és un tema d'estat, més important que l'aigua i les carreteres, és un tema d'estat més important que el de l'aigua i el de les carreteres, amb la qual cosa vostès tenen l'oportunitat de donar aquesta primera passa de voluntat de consens d'un problema d'estat per, a través d'aquesta proposició no de llei, acordar una comissió no permanent.

I què hem d'estudiar en aquesta comissió no permanent? Idò primer de tot què feim a cada lloc; segon, quins recursos tenim a cada lloc, perquè en aquest tema crec que tots els partits hauríem de tenir una mateixa línia d'actuació, i aquells

que no siguin sensibles poder-los marcar amb el dit, en aquest tema, que supòs que en tenim a tots els partits, a tots els partits, amb la qual cosa el Partit Popular ofereix la possibilitat de fer aquesta comissió, una comissió que ja sé que em diran que ara vendrà el document de la Llei d'immigració i tot això, que no té res a veure; si cadascú explica el que fa a cada lloc veurà que les polítiques són disperses i no duen cap a un mateix lloc.

Els diré més i tot: aquest govern du endavant una iniciativa que es va proposar des de l'Ajuntament de Sa Pobla que són els mediadors culturals; això no existia fa tres anys, no existia; ara això és fantàstic; és interessant, no és fantàstic, i és bo, com poden suposar jo estic orgullós que el Govern hagi agafat la iniciativa i pagui el 50% d'això, m'agradaria que pagàs el cent per cent perquè crec que li toca, però parlant amb el conseller d'Educació a vegades deim: "És que aquest tema no tan sols afecta a Educació, afecta a Acció Social, afecta a Sanitat, afecta a Obres Públiques perquè hi ha el tema de l'habitatge". Aquestes coses, que en parlam, que en feim grans discursos, és necessari que els parlamentaris siguem capaços de plasmar-ho a un document per fer una política que no sigui equivocada, perquè tot d'una que un regidor o una regidora, o un conseller o una consellera del Govern balear o del consell insular a vegades s'equivoca aplicant una política i no hi té mala voluntat, la societat és molt fàcil, aquells que es diuen a vegades intel·lectuals, tot d'una criticar-los -els ha passat a vostès, això, també- criticar-los perquè no tenen sensibilitat cap als necessitats, que són uns xenòfobs, que són uns racistes, i a vegades els polítics en aquest tema, que és un tema bastant nou, que és molt recent, necessitam una unitat d'acció.

Ja els ho dic: crec que és necessari crear-la, i no permanent, com deia abans, perquè abans no es donava la situació actual, i crec que és bo que es creï, també, perquè en aquests dies es posen els fonaments, aquests dies com aquests darrers cinc anys, els cinc anys que vénen, per saber si les polítiques en tema d'immigració d'aquí a quinze anys seran unes polítiques que duren una normalització de la convivència dins Balears.

Tots, que estam preocupats per fer país, ningú no fa més país per al seu país que aquell que fa feina per a la seva bona convivència. L'exemple són altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol que, a part de l'economia, la feina o el que sigui, o la salut, els interessa (...), i aquesta convivència amb un flux immigratori importantíssim, on municipis, municipis..., clar, això a vegades està lluny dels parlamentaris, i lluny del Govern, i lluny del consell, però no està lluny dels batles ni els regidors, ni batleses ni regidores, municipis que en aquest moment s'acosten a xifres alarmants de prop d'un 16 i un 17% de població immigrant. A part del conflicte social aquests municipis poden ser municipis de 6, 7, 8.000 habitants; 8.000 habitants, un 10% són 800, no és vera?, i amb un 15% estàs parlant de 1.200; de 8.000 habitants en té 1.200 amb unes necessitats molt distintes.

Hi ha municipis que quan han arribat al 18, al 20%, com ha estat el municipi de La Mojonera o el municipi d'El Ejido, la dificultat és incontrolable; per què?, per falta de previsió. Podrem trobar fets puntuals d'una mala política d'un batle,

d'un regidor o una regidora, segur que la trobarem, però el que és evident és que la feina de baix cap a dalt, des de quan aquell pare que du dos anys fent feina a un poble o a una comarca intenta refer el reagrupament familiar, si no hi ha hagut assessorament així com toca de Serveis Socials, si no hi ha hagut la coordinació amb els centres educatius on realment aniran aquests allotats, si no hi ha hagut la previsió per part del Consell escolar municipal de preveure que el repartiment d'alumnes ha de ser igual a tots els centres -si n'hi ha quatre i són quatre persones una a cada centre- si no hi ha aquestes coses, si no hi ha hagut algú que ha tengut dins el seu capet el tema del mediador cultural, si no hi ha aquestes coses, al final, quan s'arriba a percentatges d'un 17, d'un 18, d'un 19, d'un 20%, és incontrolable.

A El Ejido governa el PP; a La Mojonera governa el PSOE en coalició amb Esquerra Unida. Ho dic perquè no és una qüestió de partits, perquè tu no atures un 20% de la teva població.

Jo crec que l'ésser humà es farà més gran, es farà més valent i es farà més universal i menys localista si és capaç de compartir els projectes amb tots els ciutadans de distintes ideologies d'un mateix poble o d'un parlament, que tenim distintes pensaments i distintes ideologies, amb aquelles coses que són fonamentals en el dret a la vida i en el dret a poder viure bé. Volem crear aquesta comissió en aquest sentit; no vull entrar a discutir el Pla de la immigració, el Pla de la immigració seran polítiques grosses, fetes a grans despatxos, amb tot el meu respecte i segur que seran bones, ja les discutirem, però jo del que estic parlant és del dia a dia i, aquest dia a dia, no el tenim clar, cadascú fa el que pot i un poc més, i un telefona a l'altre: "I tu, com ho fas, aquest tema?" "Idò, mira, jo vaig a veure'ls a ca seva a les deu, i jo tenc aquesta persona aquí deçà, i ara he posat un educador de carrer, però tu creus que vaig bé?", és necessari fer tants d'habitatges junts a un lloc o a un altre?, seria necessari arribar a temes només de règim de lloguer i mirar si en dos, tres anys, la gent pot comprar?

Hi ha molts d'interrogants dins la problemàtica de la immigració, i a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera serem molt més forts com a persones, com a societat, com a país, si aquest problema d'estat que en aquest moment tenim, perquè nosaltres estam al costat del corredor del moviment migratori de tot Europa, no estam dins la mateixa línia del corredor però estam a 250 quilòmetres del corredor, la problemàtica nostra és distinta que la que puguin tenir La Mojonera o El Ejido, però similar a la que té, per exemple, Manresa perquè ja és més lluny d'Algeciras i tot això, amb la qual cosa és bàsic, i acab, Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Font, vagi acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ.

Sí. ...que ho entenguin des del punt de vista de bolcar damunt una taula del Parlament una problemàtica que és

d'estat, que si som capaços de sense voler imposar coses, serà sense cap dubte el millor favor que farem al país.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, per la seva presentació en nom del Grup Popular.

Hi ha una esmena presentada, la 3669, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista i és una esmena de substitució. Sr. Miquel Ramon, en nom del grup té la paraula per defensar l'esmena.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo voldria començar agraint la intervenció del portaveu del Grup Popular, del Sr. Jaume Font, que crec que ha estat una intervenció correcta, mesurada, on explicava una sèrie de problemes que planteja el fet immigratori.

Només una observació pel que fa al que seria el contingut de la seva exposició: l'observació del fet que un percentatge d'immigrants a un lloc determinat superior al 15%, crec que ho ha dit així, d'entrada ja ho qualifica com un problema. Jo crec que això no és bo, que comencem plantejant que un percentatge determinat en si mateix és un problema.

Jo crec que la intenció que guia el Sr. Jaume Font és molt positiva, és molt interessant, però pensam que en aquests moments no és el més oportú. Intentaré explicar-me per què consideram que no és el més oportú i per què en canvi proposam aquesta esmena.

De totes maneres, de les coses que ha dit m'agradaria contestar-n'hi alguna. Miri, Sr. Jaume Font, vostè diu que no sap on és la consellera, que no és aquí. Jo li ho puc aclarir: no és aquí perquè precisament és a Eivissa; ahir hi era tot el dia i va acabar amb reunions amb totes les associacions d'immigrants, precisament, d'Eivissa i avui continua amb la seva tasca, o sigui, evidentment no ho té oblidat.

Bé, nosaltres pensam que no és oportuna en aquest moment la creació d'aquesta comissió no permanent, i en el futur ja en podríem parlar, per dues qüestions fonamentals. La primera és que el Govern, la Conselleria de Benestar Social però tot el Govern, perquè implica, com vostè demanava, un gran nombre de conselleries del Govern -Conselleria de Sanitat, d'Educació, d'Obres Públiques pel problema de l'habitatge- aquestes conselleries han elaborat un pla integral d'atenció a la immigració que està enllestit, a punt de tenir l'aprovació del Consell de Govern i que, lògicament, immediatament entrarà en aquest parlament per fer-ne el seu debat. Per tant, tenint en compte que aquest pla, els esborranys del qual han circulat absolutament per totes les institucions, s'ha comptat en tot tipus d'organitzacions socials, amb els consells insulars, amb la Felib, han circulat moltes de les qüestions que vostè diu, del dia a dia, de la descoordinació, dels papers que han de jugar cada una de les institucions, els ajuntaments també, els

consells insulars, l'Administració de l'Estat hi ha de participar i ha participat en l'elaboració, això, ja dic, està a punt d'aprovar-se en aquest moment i ens vendrà al Parlament. Aquí tendrem ocasió de fer el debat que correspongui; d'allí se'n podran deduir les resolucions que facin falta i seria bo, seria molt bo en aquest tema, que poguessin ser resolucions que tinguessin una ampla majoria i a ser possible una unanimitat.

Del seguiment d'aquest pla, que és un pla que es fa per quatre anys, no únicament per un any, del seguiment d'aquest pla, de les compareixences que hi pugui haver i tot això, sembla que és bastant més positiu.

Però a part d'això, que ja dic que és una cosa que està a punt d'aprovar-se per part del Govern, el que sí hi ha aprovat ja, constituït des de fa mesos, concretament amb un decret de 5 de novembre de l'any passat, és el Fòrum de la immigració, que també té una amplíssima representació de participants de tots els nivells de l'Administració i també de les organitzacions social. Bé, aquest decret, i és el que nosaltres proposam amb l'esmena, sí que és cert que es va oblidar d'incorporar la participació dels grups parlamentaris. Si s'aprova l'esmena i, per tant, el Govern modifica el decret de creació del Fòrum de la immigració en el sentit que els grups parlamentaris hi participin com totes aquestes associacions que hi participen en aquest moment, i al mateix temps aquest parlament debat sobre el Pla de la immigració, que ja dic que serà una cosa pràcticament immediata, és a dir, es remetrà al Parlament en qüestió de pocs dies o, en tot cas, de molt poques setmanes, pensam que això és el correcte en aquests moments, que facem aquest debat en base a aquest pla que, ja dic, compromet totes les administracions i crea mecanismes de coordinació de totes aquestes administracions, jo crec que pràcticament totes les coses que vostè ha dit en aquest moment.

Efectivament és una qüestió important, és necessària, i crec que vostè ha parlat de qüestió d'estat; a mi personalment és una denominació que no m'agrada -quantas vegades, com a qüestions d'estat, s'intenten introduir coses que no ens agraden?- però estam absolutament d'acord: és un tema fonamental, és un tema que seria molt positiu que estiguéssim d'acord tots els grups i totes les administracions, però pensam que realment la millor manera és fer el debat en base a un pla amb unes propostes molt concretes, donar participació a aquest fòrum de la immigració i al mateix temps saber totes les iniciatives parlamentàries de control, de proposta, que es creguin necessàries i, si en un futur fes falta, idè crear comissions per allò que faci falta, però ara seria el moment d'allò altre.

Nosaltres, bé, lamentam molt, ja li dic, que no estigui d'acord amb l'esmena que els proposam en aquests moments, o que no estigui d'acord com a esmena de substitució, però creim que és el que correspon en aquest moment i, bé, és el nostre pensament i, per tant, si el Grup Popular no accepta això ens veuríem obligats a votar en contra de la seva proposta per inoportuna en aquest moment, perquè en el present tenim altres mecanismes en marxa, no -evidentment- perquè no estiguem preocupats pel tema de la immigració, que crec que hi estam

segurament tots els grups, però que a més el nostre com a mínim n'ha donat tantes mostres com qualsevol altre.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en el direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ramon. Grups que vulguin intervenir? En nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern aquí presents, fixarem la nostra posició davant aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular, relativa a la creació d'una comissió no permanent d'estudi de la problemàtica del fet migratori.

M'hauran de permetre que els digui, abans de començar, que em sembla que és un tema apassionant per a aquest parlament el tema que proposa el Grup Parlamentari Popular, temàtica de la immigració a les Illes Balears, i és un tema del qual val la pena que hi posem les millors eines per tractar-lo. Ho ha dit el representant del Grup Parlamentari Popular: val la pena que utilitzem les millors eines per tractar aquesta problemàtica.

Jo em limitaré a fer sis aportacions, si el temps m'ho permet. Vostès presenten la proposta de crear una comissió no permanent ara; l'objecte d'aquesta comissió no permanent seria el fet migratori, ara; és a dir, vostès proposen, quan ja duim un any de Parlament, que es creï una comissió no permanent respecte del fet migratori.

Segon punt. Nosaltres entenem que aquest tema és tan important, és un tema de tanta consistència, que no se'ns hauria d'haver permès estar més d'un any sense posar-hi eines. No és ara que hem de començar a tractar el fet migratori perquè ara el valoram important. Des del començament, des del primer dia, el fet migratori per a aquest parlament hauria d'haver estat important, i nosaltres creim que ho ha estat, no a través d'una comissió no permanent, a través de les comissions de Drets Humans i a través de les comissions d'Assumptes Socials. Allà no hi hem vist l'aportació positiva que aquí el representant del Grup Parlamentari Popular ha vingut a exposar des d'aquesta tribuna. En el lloc de feina, que són les comissions permanents, és a dir, les comissions allà on els diputats i les diputades es reuneixen per fer feina, i seran un saló, un despatx, el que vulgui, però dependrà dels diputats o de les diputades que aquest saló, aquest despatx o aquesta gran sala estigui o no estigui en contacte amb la realitat que estam tractant.

És clar que jo aquí he de valorar l'aportació del portaveu del Grup Parlamentari Popular més que com a diputat com a batle, i el felicit, i el felicit. El felicit perquè l'altre dia, escoltant una

emissora de ràdio, vaig sentir la Cap responsable de la temàtica de la integració dels infants magribins a les escoles de Sa Pobla, i pens que és un model, que és un exemple a seguir, que és una experiència a transportar i que és una feina que s'ha de valorar molt positivament. Deia aquella allota que no els ha quedat més remei que haver d'aprendre a distingir si aquell infant magribí parla àrab, o parla un dialecte de l'àrab, o parla un subdialecte del dialecte de l'àrab, perquè si no no s'entenen, no els poden comunicar ni transmetre allò que troben que els han de transmetre, i aquella allota deia que havien après algunes paraules en àrab, en dialecte d'àrab i en subdialecte de dialecte d'àrab, i això a mi em pareix un esforç considerable des del punt de vista d'una atenció a la immigració. Ella ho deia: tot per què?, perquè aquells nins aprenguessin a parlar català. Ens sembla perfecte, perquè aquells nins aprenguessin a integrar-se dins la societat, perquè aquells nins aprenguessin a conèixer el lloc on han anat a viure.

Pens que en aquests moments fer la proposta de la creació d'una comissió no permanent per tractar el fet migratori, primer, no creim que sigui l'eina millor per poder tractar aquest tema. Segon, creim que no és el moment oportú per fer-ho; vostè ho ha dit: s'està redactant el Pla d'immigració, un pla d'immigració que contempla el que és la integració lingüística, el que és la integració cultural, el que és la integració social, i dins aquest pla, que efectivament serà redactat dins un despatx, dins una sala, dins un ambient que té poc a veure amb l'ambient del carrer o del lloc allà on viuen els immigrants però que dependrà, repetesc, de les diputades i els diputats que en prenguin part aquí i hi participin perquè això surti d'aquesta cambra i arribi allà on viuen els immigrants, no dependrà, per tant, del lloc on es fa, de l'entorn, sinó de les persones, pensam que no és el moment més adequat perquè aquesta comissió no permanent d'estudi de la problemàtica del fet migratori es creï.

Tenc un altre punt, i és que -hi feia referència el representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista- que si comparam aquestes dues propostes, la seva original i l'esmena, hem de convenir que pot resultar molt més eficaç i molt més efectiu per als objectius que ha marcat el representant del Grup Parlamentari Popular, participar com a grup parlamentari en allò que ja s'ha creat com és el Fòrum de la immigració, com a grup parlamentari, i fer allà aquelles aportacions que nosaltres estimem i creguem oportunes per llavors, un cop s'hagi redactat el Pla d'immigració, fer efectiu tot allò que s'hi contempla.

Jo demanaria més feina al Grup Parlamentari Popular, demanaria més feina en la participació a les comissions permanents en lloc de contribuir a fer que es creïn comissions no permanents, que ja n'hi ha... És que si diguessin: No, és que aquest parlament no compta amb cap; d'acord, en farem una, però ja en tenim, de comissions no permanents. Fem feina dins aquelles comissions permanents on efectivament podem aportar alguna cosa i, en aquest cas concret, jo els convid a fer més feina dins la Comissió de Drets Humans i dins la Comissió d'Assumptes Socials.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Sofia Hernanz, en nom del Grup Socialista té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Señores y señoras diputados, tengo que decir al portavoz del Partido Popular que, a pesar de que por parte del Grupo Parlamentario Socialista coincidimos y compartimos plenamente la preocupación expresada, y nos alegramos de poder constatar esa preocupación por la problemática que sufren los inmigrantes en las Islas Baleares, nos vemos obligados a votar en contra de la proposición no de ley de creación de una comisión no permanente de estudio de la problemática del hecho migratorio básicamente por las razones que ya han explicado los parlamentarios que me han antecedido.

Está a punto de presentarse por parte del Govern un plan integral de la inmigración que será presentado en breve en esta cámara y al cual el Grupo Parlamentario Popular podrá hacer todas aquellas aportaciones que considere oportunas para su mejora. Es cierto, y lo ha dicho el Sr. Jaume Font, y en eso coincido con él, es cierto que en este tipo de planes se trazan lo que son los grandes rasgos de la política, las grandes direcciones, pero es difícil controlar el día a día de las políticas y en una problemática como ésta eso es algo muy importante, pero por ello existe también -está ya creado- el Fórum de inmigración de las Islas Baleares, el cual tiene como funciones principales, entre otras, la de actuar como espacio de participación, consulta y diálogo de todas las instituciones y entidades implicadas en el proceso de integración social de los inmigrantes que viven en esta comunidad autónoma, así como la de formular propuestas, recomendaciones y preguntas sobre cualquier aspecto relacionado con la problemática de la inmigración.

En el decreto de creación de este fórum ya se contempla la participación de aquellos que serán los actores principales a la hora de ejecutar estas políticas, que son los consells insulars, las entidades locales, y ahora la propuesta del portavoz *d'Esquerra Unida* proponía también la participación de un representante de cada uno de los grupos parlamentarios que están representados en esta cámara. Creemos que de esta manera sí que quedarían representados en este fórum todas aquellas entidades, organizaciones, instituciones y personas implicadas en la aplicación de estas políticas, y eso parece que sí que serían los instrumentos necesarios para poder llevar a cabo unas correctas políticas de inmigración porque desde el Grupo Parlamentario Socialista sí que estamos plenamente convencidos que es obligación de este Govern y de todos los gobiernos prever y canalizar la llegada de inmigrantes, así como la integración social de éstos y de sus familias, pero creemos que en este caso, a pesar de que la intención o el espíritu de la propuesta es correcto, no es el instrumento más adecuado para hacer efectivas esas políticas.

Ha tocado el Sr. Font, también, un problema, a pesar..., un problema no, ha hecho mención a la necesidad de, en temas de esta naturaleza, consenso y diálogo entre todas las fuerzas políticas. Desde el Grupo Parlamentario Socialista coincidimos plenamente y, a pesar de que hoy en esta proposición no de ley estamos hablando de la inmigración en las Islas Baleares, el problema de la inmigración creemos que requiere de consenso y de diálogo en cualquier ámbito, sea el de las Islas Baleares o el del Estado español, y esperamos que este mismo espíritu de consenso y de diálogo que hoy proclama el Grupo Parlamentario Popular en esta cámara, sea el mismo que adopte el Partido Popular en otras cámaras o a nivel del Estado español, y lamento recordar que en otros momentos o en la pasada legislatura, en tema de extranjeros parece que se consiguió un amplio consenso parlamentario en la tramitación de una ley que trataba este tipo de problemática, consenso que lamentablemente se rompió en el Senado, cámara en la cual creo recordar que estaba el Sr. Font y, en cualquier caso, creemos que ese espíritu de consenso es el que debe reinar. Esperamos que el Partido Popular haga extensivo ese deseo a todos los ámbitos y a todos los parlamentos, y si votamos en contra es únicamente porque creemos que en este momento, a punto de aprobarse un plan integral de inmigración, no es el momento adecuado para crear una comisión no permanente.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Hernanz en nom del Grup Socialista. Sr. Font, té torn per contradiccions de cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, de què els parla el Partit Popular? Els parla d'una altra dimensió; els parla d'altres formes per afrontar el problema. Sí, sí, d'una altra dimensió, no parlem de la Llei d'estrangeria. No, no, és que és important, això. Parlem com Sant Tomàs, que tots puguin posar el dit dins la nafra d'aquesta qüestió, i vostès -i em permetin- continuen amb els plantejaments filosòfics que els inspiraven quan vostès tenien 18 anys, que es creien que perquè ets d'esquerres ets més capaç de parlar de qüestions d'acció social que aquells que no hem estat mai d'esquerres.

Això és qüestió de l'ànima, si em permeten, és qüestió de l'ànima, és qüestió d'implicar-se, i em ve el Sr. Buele i em diu que hem de fer feina. Sr. Buele, me n'he duit una decepció molt gran, molt gran, perquè vostè està ancorat en el passat, vostè està ancorat en el passat, vostè està ancorat en un lloc que no té sortida, Sr. Buele. Vostè hauria de ser dins aquesta cambra el que presenta les proposicions que he presentat jo, tres durant els darrers anys, sobre el tema de la immigració, i les he presentat jo en nom d'aquest grup Popular, en nom de tots, i no em parli del batle de Sa Pobla, perquè li puc parlar jo d'altres batles del Partit Popular, i batlesses, que apliquen la mateixa política, i li puc parlar de la política que l'exconsellera Rosa Estaràs o el seu director general, Miguel Ángel Martín, aplicaven en aquest sentit perquè li garantesc que els coordinaven. És a dir, si vostè posa d'exemple Sa Pobla està

posant d'exemple el Partit Popular perquè des de fa cinc anys ho coordinàvem amb els màxims responsables que hi havia al govern anterior.

Es llevin, per favor, ja segons quines etiquetes, van equivocats, en aquest tema de la immigració. Podem discutir si un vol autopista o l'altre vol desdoblament i em sembla bé, i és legítim, però en aquest tema la legitimitat no té dos colors, només en té un, que és el color de la necessitat que té la gent perquè realment li puguin posar al seu abast les coses per ser més feliç, per tornar a viure amb els seus, per garantir un futur, perquè els seus fills no tan sols aprenguin la nostra llengua, Sr. Buele, que sempre està amb la llengua, hi ha moltes més coses, com per exemple que un pare, quan castiga un fill, no l'atupi; és més important que la llengua, això, Sr. Buele, sap per què?, perquè és un dret humà. Aquesta és la diferència que hi ha entre el que surt de l'ànima i el que surt del cap ancorat fa 25 anys, en el temps d'en Franco, i que continuen vostès repicant el mateix.

I m'indigna, aquesta qüestió, perquè vostès m'han dit aquí que estan contents de la nostra preocupació. Nosaltres no estam preocupats, nosaltres estam ocupats en aquesta qüestió, estam ocupats, és a dir, el conseller d'Educació té un pla en marxa perquè aquest que li parla va ser el que va decidir fer-lo en el seu poble, som jo que l'ha ocupat. No, no, no, president del Partit Popular de Mallorca, no em digui batle ni punyetes; és que els sap greu que els llevin segons quines banderes, i crec que és necessari, si vostès s'omplen la boca d'aquestes coses, que d'una vegada per totes baixin a l'arena i si hi ha d'haver consens per a aquest país, i això és una política important per a aquest país, molt important, la comencem a fer aquí i ens deixem si serà al Senat o no, o en el Congrés. Aquí estam en el Parlament. En els ajuntaments els partits polítics de distints colors que estam aquí dins molts ja anam tots de la mà: PSOE, PSM, UM, Esquerra Unida no ho sé, i PP -amb això no faig cap discriminació, Sr. Grosske- i anam amb aquestes polítiques de la mà.

Miri, representant portaveu d'Esquerra Unida, jo no li neg que la consellera Caro fa feina, però el que li puc garantir és que abans cada setmana teníem trui. I per cert vostè em diu que és a Eivissa; pel que em diuen a mi, sí, reunint-se amb associacions a la seu d'Esquerra Unida. No és una bona forma de consens, aquesta; està bé, si la informació es dona bé, perfecte, però no és una bona forma de consens institucional, perquè ho sàpiguen.

Després, la feina de bon de veres, jo li ho vull dir, Sr. Portaveu, no la farem els polítics. Qui demana realment una comissió perquè la gent, tothom conegui els mateixos problemes? Són els professionals: són els assistents socials, són els treballadors familiars, són els educadors de carrer, són els mediadors culturals que volen que nosaltres tenguem una unitat d'acció, no som els polítics del Partit Popular o els polítics dels altres partits del pacte, són aquests professionals que ho demanen, i quan jo els deia que nosaltres estàvem dins una altra dimensió, és perquè aquesta nova forma de fer política només es pot abordar des d'una visió europea, perquè això -ja els ho he explicat- és un flux que va de baix cap a dalt i que té

distintes etapes, i si no parlem d'això i no miram de posar les bases per desenvolupar les polítiques i una altra cosa molt important, els doblers per realment poder atendre aquestes necessitats, difícilment tirarem endavant.

Vaig acabant, Sr. President, vaig acabant.

Miri, jo hagués anat més lluny que una comissió no permanent. El nostre president de partit i de Govern, José María Aznar, ha viscut quatre anys una legislatura, i crec que s'han fet bé les coses en tema d'immigració, molt bé, fins i tot vostès ho han alabat un moment donat. Ara hi ha la crítica respecte a la reforma d'estrangeria, però hi ha hagut consens. Però quan ha acabat una legislatura ha decidit que hi hagi un secretari d'Estat de la immigració. Jo, la meua proposta inicial no era aquesta comissió, era que nomenassin un director general per temes d'immigració. Miri per on vaig que segurament aquesta comissió sortiria al final i els ajudaríem, perquè crec que hi ha d'haver una persona que ha de menester fer feina cada dia en aquest sentit.

Després, una qüestió que jo crec que també hauria de quedar clara al PSM: Vostè em parla que el Fòrum per la immigració és molt millor que la comissió permanent i que facem feina a les comissions de Drets Humans. No parlem de drets humans, aquí, Sr. Buele, parlem... No!, és la diferència, això és la diferència!, això es diu ja per Brussel·les, es diu per Madrid, ho diuen partits nacionalistes a Catalunya com Convergència i Unió, que nosaltres participam d'un consorci que Déu faci que a Eivissa també hi participa, que és l'Equal, ja es fuig d'aquest tema de drets humans, es parla de normalització dels fets. És que és una altra galàxia, els ho he dit abans. El problema de la immigració és que, si la viu des de la butaca dient que tothom tenim els drets iguals i no la viu des de la feina arromangada cada dia amb els problemes que hi ha, un queda desfasat, i el problema que passa a aquest govern actualment amb la immigració, i això que és d'esquerres i nacionalista, és que vostès estan desfasats de la realitat, de les necessitats, de les persones, per ser més universals.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font en nom del Grup Popular.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Sr. President, per al·lusions directes i explícites.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele, em sap greu però no ha estat al·ludit. No és el tipus d'al·lusions que preveu el Reglament les que s'han fet, han estat al·lusions a la intervenció. No s'ha dubtat de la seva honorabilitat ni de cap dels supòsits que indica el Reglament. No li don la paraula per al·lusions.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Entenc, però, que ha fet una al·lusió explícita i que necessita un aclariment. El que ha dit el representant del Grup Parlamentari Popular és respecte a aquest diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele, passaríem tot el dia amb aclariments. No hi ha hagut allò que el Reglament determina com a al·lusions.

Procedirem a la votació.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, es posin drets, per favor. Gràcies.

Cap abstenció.

Vots a favor, 26; vots en contra, 29. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 3319, presentada pel Grup Popular, relativa a creació d'una comissió no permanent d'estudi sobre la problemàtica de la immigració.

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 3320/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a impartició de l'ensenyament per a l'obtenció del títol superior en animació turística.

Passam a la tercera i darrera de les proposicions no de llei d'aquest apartat, que és la proposició no de llei 3320, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la impartició de l'ensenyament per a l'obtenció del títol superior d'animació turística. Per defensar aquesta proposició en nom del Grup Popular té la paraula el Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Hace mucho tiempo, tanto como 30 años, cuando se publicó la Ley general de educación en el año 70, esta importante ley de aquella época vino precedida de un informe extensísimo, de gran profundidad y alcance, que venía con asesoramiento de la Unesco, y en ese informe ya se hacía hincapié en el tema de la formación profesional y se le llamaba algo así como, en otros términos, desde luego, como la cenicienta del sistema educativo. Mucho tiempo antes, en el año 1916, Joaquín Costa, en uno de sus célebres escritos ya se refería también a estas cuestiones.

Pero, en fin, por no hacer historia de la formación profesional y continuar con los preceptos que contiene la Logse, unificando esa doble vía que en la época nuestra no está absolutamente justificada, donde unos iban a formación

profesional y otros a bachillerato, yo creo que esto fue un gran avance, pero lo cierto es que la opinión pública, como recogen las encuestas del CIS, lo cierto -repito- es que los padres, cuando se les pregunta por los estudios que deben cursar sus hijos, lo cierto -repito- es que tres de cada cuatro se inclinan porque sus hijos vayan a la universidad, tal vez todavía aquí hay un remanente de esa dicotomía expresada por los griegos y, en concreto, por Platón, de la separación del trabajo físico y del trabajo intelectual. Seguramente eso sigue flotando.

Más recientemente las comunidades europeas, hoy la Unión Europea, el Libro blanco sobre educación y empleo, cuando presidió la comisión Jacques Delors, ponía un énfasis especial, además de las políticas activas y además de convertir todo lo que era el crecimiento económico en empleo sostenido, que es un compromiso de todos los partidos políticos y muy expresamente del Partido Popular, pues además de ese de la competitividad se hace un especial énfasis en la formación del capital humano y muy concretamente en lo que podríamos denominar la formación profesional en sus distintas variantes, una formación profesional, dicho sea de paso, que debe estar muy en conexión con lo que es el entorno económico, y aquí no podemos olvidar, como es natural, en las Islas Baleares, cual es nuestro entorno económico, la importancia que tiene el turismo o si ustedes quieren más precisión la hostelería y el turismo porque nos referimos ahora a eso. De todos es sabido, pues, la creación del Fomento del Turismo a principios de siglo y hay un libro, que yo aconsejo al que no lo haya podido leer, que habla de la industria del forastero, un libro de principios de siglo importante.

Pues yo creo que a tenor de eso y a tenor de los antecedentes que tenemos en el caso que hoy nos ocupa en nuestra proposición no de ley, que habla de animación turística, hay precedentes, hay precedentes distintos pero ninguno de ellos obedece a una formación de carácter reglado. Ha habido cadenas de hoteles, ha habido empresarios en particular que han tenido mucho interés en formar a profesionales para que ejercitasen la animación turística, pues desde hace prácticamente siete u ocho años que (...) novedad. Todas esas actuaciones se hacían en Baleares con cargo al Objetivo 3 del Fondo Social Europeo, algunas dignas de mención, al menos en tanto en cuanto el tiempo de formación llegó a ser de 800 horas; 800 horas es un curso de animador turístico de bastante entidad; otras de menos tiempo, de 300, 350 horas, que se han hecho, que yo recuerde, en todas las islas a excepción de Formentera, que no tengo referencia específica si se hizo o no, pero la verdad es que en todas las islas se hicieron, como digo, con cargos a esos fondos europeos.

Un decreto reciente, de principios de este año, competencia del Ministerio de Educación y Ciencia, que es quien tiene esa capacidad, esa atribución para crear titulaciones, consultadas las comunidades autónomas, como es natural, las que tienen competencias en materia educativa que al día de la fecha del 2000 eran todas, pues acordó, tras esa consulta, crear el título superior de animación turística. Ese título superior, como digo, los que lo finalicen podrán tener además acceso a estudios universitarios, como es normal finalizado este ciclo, y estarán

bajo la supervisión de diplomados o licenciados en el ejercicio de su actividad.

El acceso a ese título es a través de la vía de bachiller además de otras acreditaciones que se puedan configurar, y en él se regulan muchas cosas, porque es un decreto muy amplio, es un decreto de muchas páginas donde se regulan los requisitos mínimos para impartir las enseñanzas. ¿Qué significa eso? Pues para los que no son profesionales o son algo profanos en la materia pues significa que se regulan desde los metros cuadrados por alumno -en el caso de las enseñanzas impartidas son de dos metros cuadrados por alumno y en el caso de talleres y demás son tres metros cuadrados por alumno- y se regulan, como digo, otros aspectos que no vienen al caso, desde la titulación de los profesores hasta el resto de otras cuestiones de interés.

Por supuesto yo creo que con independencia de la solución que se adopte aquí, de la propuesta que se formula al Gobierno para luego si tiene a bien ponerla en práctica, se mejora o puede mejorarse la competitividad en este sector, desde luego sean enseñanzas regladas y desde luego se mejora también la optatividad de los alumnos.

La propuesta que hacemos nosotros es una propuesta mesurada, una propuesta mesurada porque pedimos que el Gobierno, la Consejería de Educación regule, mejor dicho, ponga en marcha estas enseñanzas a principios del curso escolar 2001-2002. Lo podría haber puesto ya en marcha, porque el decreto es de febrero del 2000 y este curso podría haberse empezado esa enseñanza, pero la verdad es que tampoco, en fin, es una cuestión de una premura vital y, en consecuencia, nos parecía prudente que ya iniciado el curso escolar 2000-2001 era un tiempo prudente para que el Gobierno pusiese en marcha esas enseñanzas en todas las Islas, y esa es la propuesta que contiene la proposición no de ley que espero reciba de los grupos parlamentarios el apoyo que pedimos.

Muchos gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios, per la seva intervenció. Grups que vulguin intervenir? Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Jaén Palacios, crec que és una proposta -en primer lloc el volem felicitar- una proposta positiva i interessant la que sotmet avui a la consideració d'aquesta cambra, però ens sembla un poc precipitat donar-li suport en el dia d'avui. Compartim, com dic, la filosofia i especialment la necessitat de la professionalització; fins i tot aquesta primera referència a prestigiar el que és la formació professional i tenir-la com a una alternativa validíssima i molt convenient als nostres interessos, i jo crec que en general a tots els que la trien, i que realment dins el món turístic creim que és necessària i compartim la conveniència d'insistir en la professionalitat del nostre sector

que ha de redundar en una millora del servei i, per tant, de l'oferta, que és un objectiu en el qual tots estam implicats i en el qual ens hem de comprometre.

Tanmateix a ningú no s'amaga la dificultat que existeix en tot aquest sector, vostè l'ha apuntada inicialment, especialment en les ensenyances professionals de segon grau, i també les mateixes reticències o els mateixos hàbits del sector, que no exigeix, jo diria que fins i tot valora insuficientment, l'existència de títols, de títols acadèmics o de títols ocupacionals en general, sinó que realment hi ha un hàbit de nodrir-se d'una altra manera tota aquesta mena d'activitats. Certament hi ha una distància important respecte d'aquest nou títol d'ara d'animació turística, de l'existent, reglat, d'animació sociocultural, però no deixa de ser estrany que aquest títol existent avui a les Illes Balears resulti que no té prou cobertura, que encara hi hagi places vacants i que el mateix interès de l'Ajuntament d'Alcúdia, de Calvià, perdó, que el municipi ha expressat i que la conselleria volia satisfer i tenia vocació de posar aquest cicle d'animació sociocultural hagi quedat frustrat per la mancança d'alumnat.

Certament el nou títol, que entrà en vigor a finals de març, -tot i que l'ordre sigui de febrer recordam que va ser de 25 o 26 de març quan entra en vigor el títol; per tant, difícilment dins el curs acadèmic que acabam de començar hi havia cap mena d'opció- però realment respon, com deia, més a les necessitats que té el sector turístic (només apuntar el tema de les obligacions de coneixement de llengües ja marca molt bé quina és la nova vessant que té respecte de l'existent sociocultural) creim que realment val la pena fer-hi una reflexió.

Ara bé, allò que ens convé, també, és optimitzar tots els nostres recursos de formació professional. Hi ha, com vostè ha apuntat, tota una sèrie de propostes que existeixen avui dins animació turística ocupacional amb Fons Social Europeu, i que són cursos exitosos que hem d'analitzar com quedaran afectats o compatibilitzats amb l'oferta ocupacional reglada.

Precisament aquesta reflexió i un marc més ampli de planificació és el que ha pretès aquest govern amb la creació del Consell de formació professional de les Illes Balears. És en aquest fòrum, un fòrum participatiu on no li he de recordar que hi ha representats tots els sectors econòmics, la vida dinàmica d'aquest país hi està reflectida per dir-hi la seva veu, té dos objectius que vénen molt afectats per aquesta proposició no de llei. En primer lloc, compatibilitzar, casar i treure el màxim profit dels tres tipus d'ofertes professionals que existeixen en aquest moment formatives: l'acadèmica, la reglada, els cicles de segon grau que hem d'implementar i els que existeixen actualment, la formació ocupacional i la formació contínua, també, dels treballadors que d'una manera o l'altra, amb títols o sense, ja en aquests moments estan treballant dins el sector. Dins aquesta reflexió d'allò existent hi ha un altre objectiu, i una de les competències d'aquest consell, que interessa que illumini la gestió i les decisions que prendrà la conselleria, que és quins cicles formatius s'han de posar en marxa.

Per tant, entenem que ara aquest decret nou s'ha de posar damunt la taula, ha de passar per l'anàlisi i la dissecció d'aquest

consell, veure quines han de ser, també, a les hores de fer la reflexió sobre el currículum que competeix, la part complementària d'allò bàsic que ha establert l'Estat, a la conselleria, creim que es bo escoltar aquest consell i, per tant, no donar-li massa traves o massa decisions predeterminades per allò que avui poguéis aprovar aquest parlament.

Jo crec que la mateixa existència d'aquest consell demostra l'interès que té la conselleria i aquest govern per treure i optimitzar i per prestigiar, com deia, la formació ocupacional, s'han tret aquest curs 14 nous cicles formatius i, per tant, realment estam implicats en el fet que la professionalització dels sectors d'oficis realment arribi a tots els sectors de la societat. Amb això necessitat la complicitat absoluta del sector. Per tant aquest consell no és només per escoltar-lo, també és per incitar-lo i implicar-lo: si l'empresariat no valora els títols acadèmics, no s'hi sent partícip sinó que hi viu d'esquena, realment poc haurem avançat. L'experiència no té gaire res a veure, existent a Inca mateix, que ho conec amb un poc més de deteniment, de quan s'ha hagut de tancar el cicle formatiu de calçat o en general de pell perquè, tot i una revifalla del sector, tot i haver-hi algun interès, no es mirava ni de cara tot el títol acadèmic que hi havia darrere, realment no ens pot tornar a succeir, hi ha d'haver una complicitat i un compromís i un casament entre les iniciatives educatives, acadèmiques, i el sector que les reclami i les estigui esperant a la sortida del col·legi.

Per tant, amb aquesta vocació creim que hem d'adreçar aquesta iniciativa, i així ho feim també nosaltres, al conseller d'Educació perquè la tengui present dins aquests debats, tant de bo, o és possible que sigui interessant que ja entri en el curs 2001-2002 aquest nou títol, per descomptat que el nostre vot contrari no és desacreditat que això sigui així, sinó senzillament no predeterminar-ho en aquestes altures sinó que hi hagi aquest, que s'analitzin les distintes possibilitats, que s'estudii el currículum i es triï el moment idoni perquè aquest cicle formatiu es posi en execució quan convengui realment a la vida econòmica del país.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. He de dir, d'entrada, que m'ha agradat la intervenció del Sr. Jaén, com no podia ser d'altra manera; sobretot m'ha agradat la introducció que ha fet, la reflexió sobre el que ha estat l'ensenyament de la formació professional en aquest país i allà on hem arribat avui, i dic que m'agrada en primer lloc perquè ha dit -crec que no ho he sentit malament- que per fi la Logse havia romput aquesta dualitat, que també afectava l'opinió pública, en relació a la qualitat d'aquests ensenyaments; recordem que amb el sistema anterior aquells que obtenien uns resultats acadèmics adequats podien triar entre formació professional i batxiller i els que no els tenien

forçosament havien d'anar a formació professional, i això de qualque manera posava ja una taca a aquells que, podent triar les dues coses, anaven a formació professional.

I també m'ha tranquil·litzat perquè supòs que diu això coneixent les intencions que té, que tenia també el Ministeri d'Educació, de facilitar el pas de cicles formatius de grau mitjà a cicles formatius de grau superior sense el requisit del batxillerat. És evident que una formació professional que respongui a les necessitats d'un país ha de tenir fórmules flexibles per a la incorporació de les persones adultes als nivells formatius i fins i tot a la universitat, però tampoc no hem de permetre que d'una manera senzilla es vulnerin aquells requisits que es creuen necessaris per poder admetre de manera adequada aquesta formació; es necessita una formació bàsica suficient per accedir als títols de formació de grau superior, i això no és un problema polític, és un problema tècnic; cada vegada se sofisticuen més els coneixements necessaris per adquirir coneixements secundaris i, per tant, coneixement de llengües, d'informàtica, de matemàtiques, etc., etc., han de ser necessaris, i per això és per la qual cosa el Ministeri d'Educació en el seu moment quan es va fer la Logse, es va creure important exigir el requisit dels batxillerats per a la formació professional de segon grau.

També ha parlat el Sr. Jaén del capital humà. És evident que el concepte capital humà, posat en pràctica o com a forma de referir-nos a allò que representa el valor afegit a les persones per la formació que han adquirit, també el podem discutir en relació amb la rendibilitat d'aquesta inversió en capital humà de la pròpia persona; si volem que els ciutadans estalviïn ho farem a base que d'aquests estalvis en puguin treure una rendibilitat. Evidentment, si els interessos són baixos, la gent no estalvia. Si nosaltres feim una formació sofisticada, amb un cost de les administracions públiques, per tant dels ciutadans que són els que a través dels seus impostos paguen aquesta formació, però també de les famílies i persones per adquirir aquesta formació, se suposa que després aquest capital tindrà una rendibilitat. Per tant, ha d'haver un equilibri entre cost en la formació, cost de les administracions públiques, cost de les persones i retribució salarial i consideració social d'aquest professional format.

Molt bé. I ara podem aterrar ja al que ens ocupa que és aquest cicle formatiu. És un cicle formatiu de 1.400 hores lectives, Déu n'hi do!, és un cicle formatiu realment ben estructurat, ve analitzat al decret, com del Sr. Jaén, i que suposa un altíssim nivell de competència, no oblidem que diu, un dels requisits és comunicar-se, no vol dir tenir coneixement, sinó comunicar-se, almenys no en dues llengües estrangeres, vol dir que coneguïn perfectament la comunicació oral, i se suposa que també escrita, s'haurà de definir després, amb dues llengües estrangeres, no és una cosa senzilla. No llegiré naturalment el decret, vol dir que estan preparant uns professionals altíssimament qualificats, per tant, se suposa que aquests professionals han de tenir, han de ser reclamats per un sector, el sector els ha de necessitar, no són uns professionals d'un simple animació d'un grup de turistes, sinó que som professionals, en tot cas, per dirigir equips nombrosos d'això.

L'oferta formativa turística en aquesta comunitat, com no podia ser d'altra manera, és amplíssima, acadèmica i no acadèmica, un cicle, i això vol saber el Sr. Jaén, un cicle formatiu d'aquestes característiques, no amb titulació acadèmica, va ser posat en pràctica per l'Escola d'hostaleria amb pèssims resultats. Per què?, perquè si tu produeixes un producte que el sector no et demana, perquè el sector no té recursos tal vegada per pagar aquest capital humà que has format, estàs fent un mal negoci. Per tant, jo crec que per la implantació de cicles de nivell superior hem de tenir paciència. Ho hem de fer d'una manera rigorosa, connectats amb el sector, a través de l'òrgan que ja fa bastant menys anys que està creat, sinó record malament, des de l'any 90 o 91, el consell de la formació professional, on hi ha els interlocutors i on es decideix què, quan i com. Per tant, jo crec que hem de tenir la voluntat de posar en pràctica una cosa que l'administració educativa ens ha ofert, però ho hem de fer amb punts i amb bones, sense que ens trobem amb aquestes decepcions que de vegades, per no haver fet les anàlisis professionals i també sociològiques, sociològiques, per a la implantació, per a la localització, ens en duuguin sorpreses. Miri, i reconixeré una sorpresa com a professional de l'educació, com un podia pensar que una formació professional d'hostaleria situada al principal municipi turístic de què és Estat Espanyol, que és Calvià, pràcticament no tendria alumnes de turisme? El primer sorprès, qui va decidir fer-ho, que és qui els parla, però resulta que és més fàcil, tal vegada, que els allots estudiïn turisme a Inca que no precisament a Calvià. Per tant, per això hi ha una comissió que ha fer una reflexió seriosa d'on convé, com convé i quan convé.

Jo crec que aquest parlament podria instar contínuament la conselleria, perquè parlant de Turisme, però tot i que és el sector preponderant en aquesta comunitat, n'hi ha d'altres, el podríem instar a posar cicles formatius de mecànica d'automòbils, de l'activitat nàuticopesquera, etc., etc. Crec que és l'instrument de participació social que té la competència de decidir què, com i quan i, per tant, deixem que sigui el consell de la formació professional que prengui aquestes decisions i nosaltres no vulguem passar l'arada davant el bou, perquè, clar, si aquest decret hagués estat publicat cinc anys, home, un podria dir "senyor conseller, vostè què fa, per què no ho mou?", però aquest decret és de dia 25 de febrer passat, el butlletí oficial quasi quasi és calent, deixem que es faci una anàlisi, que es dugui a la comissió provincial, i llavors jo crec que una vegada fet això, s'implanti. Amb el benentès que no hem d'oblidar, i vostè ho deia, que aquests cicles formatius són paral·lels a la formació universitària, hi són paral·lels, quasi quasi alguns d'ells tenen la duresa acadèmica d'una formació universitària de grau mitjà, quasi quasi, pràctiques amb alternança, etc. Per tant, no és una cosa que l'haguem de posar a cada cap de cantó, necessitats del sector, producció.

Jo crec que hem de ser conscients que no podem crear la inflació de titulacions necessàries. Miri, existeix un cicle formatiu que no és del sector turístic, està ficat dins molta família, que és d'activitats esportives al medi natural, per exemple, és una altra cosa, és un cicle formatiu de grau mitjà que respon molt més a aquest tipus de necessitats que el sector hotelier demanda que aquesta feina d'un professional amb una qualificació que tal vegada dissimula amb altres tipus de

titulacions. I de moment s'estan instal·lant, són cicles de grau mitjà, comporten un menor cost a l'administració educativa, naturalment els requisits mínims són més senzills i també hi poden accedir un tipus d'estudiants que estan més adaptats per la feina que faran una vegada que tinguin la titulació. Jo crec que no hem de voler tampoc crear uns titulats que llavors es trobin en unes situacions de subocupació perquè realment el que se'ls demana com a activitat, com a creació amb la seva feina, no estigui d'acord amb la formació rebuda, perquè això, al final i per damunt de consideracions de tipus econòmiques, crea unes frustracions personals que realment no són bones. Per tant, nosaltres no donarem suport a aquesta proposició no de llei, no perquè no estiguem d'acord que això s'implanti, sinó perquè creim que no és el moment de donar la sensació que aquest parlament dóna pressa a la conselleria o al Govern per posar en marxa una cosa que necessita uns estudis que encara necessiten un temps.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí, en nom del grup socialista. El proponent, si vol, té cinc minuts per contradiccions, si se sent contradit.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, en realidad, contradicciones, contradicciones no ha habido muchas, y yo creo que ha habido una buena voluntad de interpretar lo que presentábamos, pero el toro se lleva al corral porque no es el momento oportuno. Decía el portavoz del PSM que "quan convengui a la vida econòmica del país", yo creo que estas cuestiones, usted interpreta esa conveniencia a la conveniencia propia, cuando alguien dice que estos zapatos tienen que ser cambiados, atribuye a los zapatos la necesidad del usuario, yo creo que, por tanto, las cosas tienen que decirse como son y no buscando otras cuestiones. No quiero entrar en debates sobre la Logse, porque claro, desde el 70 hasta el 90 han pasado veinte años, las reformas en educación, curiosamente la Logse llegó tarde, en el sentido de que la reforma en educación de (...) del 56 se pasó ciento y pico de años, las reformas no aguantan ya en el tiempo que vivimos, no aguantan mucho tiempo, porque continuamente hay que estar haciendo reformas para mejorar las cosas.

Yo, cuando he presentado esta proposición no de ley en el Parlamento, he dado por supuesto porque conozco el tema, he dado por supuesto que los empresarios están interesados en este ciclo, ¿por qué?, porque se han hecho muchos cursos de formación ocupacional que así lo corroboran. Me viene a la memoria una del Patronato Obrero Sant José, creo que es el término exacto, o Sant José Obrero, de 800 horas, un curso del año 99, financiado por el Fondo Social Europeo, evidentemente son muchas horas y, por tanto, han asistido muchos alumnos en Menorca, en Mallorca y en Ibiza a estos cursos de formación ocupacional, y por eso me parecía que era importante. Se plantean otras cuestiones de eficiencia, en fin, que tampoco creo que sea el tema ahora de discutir, de si nuestro sistema

educativo es eficiente o no, éste es un debate que vendrá en su momento, en Inglaterra, perdón, en el Reino Unido, ya se ha abierto esa cuestión de la eficiencia de los centros educativos, de los impuestos de los ciudadanos que pagan para ver si la educación sirve para lo que queremos o sirve también para poca cosa, no creo que sea el momento de hacerlo aquí.

Hay, por tanto, a nuestro juicio, demanda del sector, la hay, y yo creo que es inexplicable que ustedes digan que esto se hace con la premura o fuera de tiempo, porque hasta el año 2001, hasta setiembre del 2001, al menos queda un año, por tanto, el tiempo que se da a la conselleria para que estudie estas cuestiones que, por otra parte, ya sabemos que las proposiciones no de ley no obligan al Gobierno en un sentido estricto de tener que hacer eso así, porque luego puede haber algunas explicaciones de que si no hay demanda, y estoy con ustedes, efectivamente, si no hay demanda, no tienen que montarse los cursos, porque tenemos obligación de velar por la (...) del dinero público, los primeros los políticos.

En consecuencia, yo creo que es una proposición para tenerla en cuenta, que se aprobase, pero ustedes, como digo, pues, en fin, no quieren instar a la conselleria, a su gobierno a que un título superior de formación profesional que habilite después para seguir la universidad, para acceder a la universidad una vez que se finalice y que se accede a él una vez acabado el bachillerato, yo creo que era adecuada e importante, ustedes opinan lo contrario, pues nos sometemos, como siempre, a la cuestión de los votos, que es lo que se dirime en el Parlamento, aparte de los debates que siempre son fructíferos porque vemos qué posiciones tiene cada uno.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén i Palacios. Esgotat el debat, procedirem a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'aprovació de la proposició no de llei esmentada, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

No hi ha abstencions.

Resultat de la votació: 26 vots a favor i 26 vots en contra.

Suspenc la sessió durant un minut, i farem la segona votació.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Tornam a repetir la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei debatuda, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 26 vots a favor, 28 en contra. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei 3320, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la impartició de l'ensenyament per a l'obtenció del títol superior d'animació turística.

III.- Proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre adquisició de finques i terrenys per part de l'Administració autonòmica. (RGE núm. 2093/00, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista).

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Propuesta de creación de una comisión no permanente de investigación sobre adquisición de fincas y terrenos por parte de la administración autonómica. Tiene la palabra el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida, Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la creació de comissions parlamentàries per investigacions de l'administració que no estiguin prou clares, així com per determinar si el comportament dels governants ha estat correcte, en defensa de l'interès general o si, al contrari, han fet actuacions en benefici propi o dels seus amics, és una pràctica molt convenient que, no obstant això, sol trobar moltes dificultats per poder-se realitzar. Els governs solen estar poc disposats a ser investigats, i molt sovint utilitzen les majories per evitar la creació de comissions d'investigació. Les oposicions, algunes vegades, demanen la creació de comissions d'investigació, més per desgastar els governs que perquè vulguin aclarir els fets. Per aquests motius, pensam que s'ha de ser molt rigorós a l'hora de pronunciar-se a favor o en contra de la creació d'aquestes comissions.

Abans d'aquesta legislatura, es va sol·licitar la creació de setze comissions i no se'n va aprovar ni una sola per la majoria parlamentària del PP que sempre va votar en contra i perquè, també, el Reglament del Parlament no permet la creació quan no hi ha majoria. En aquesta legislatura ja s'han creat dues comissions d'investigació, la primera tractarà d'aclarir per què a les passades eleccions autonòmiques aparegueren censades a l'illa de Formentera més de setanta persones argentines, això sí, lògicament, amb nacionalitat espanyola, però que no tenien cap tipus de vinculació amb l'illa, així com d'altres possibles irregularitats en el cens. La creació d'aquesta comissió fou votada unànimement per tots els grups de la cambra, encara que des de posicions molt diferents.

La segona comissió es va crear a sol·licitud del mateix govern, davant la denúncia del Grup Parlamentari Popular de contractacions irregulars a l'Ibatur. També en aquest cas,

l'aprovació fou per unanimitat i també amb punts de vista ben diferents. Pensam que en ambdós casos, la creació de les comissions ha estat completament justificada, el primer perquè l'anomenat cas dels votants argentins de Formentera fou un escàndol que va fer córrer rius de tinta al final de la passada campanya electoral autonòmica, a més, també responia a un compromís preelectoral, tant de la COP de Formentera com del Pacte Progressista d'Eivissa. El segon ha estat una reacció exemplar d'un govern que no té res a amagar davant de la formulació de denúncies que intenten crear dubtes, es decideix sol·licitar la creació d'una comissió que investigui els fets denunciats; al Grup Popular no li va agradar això perquè permetrà esbrinar com es fan les contractacions ara, però també com es feien abans, no obstant això votaren a favor.

A més d'aquestes dues comissions que ja estan creades, en aquesta legislatura hem tengut la possibilitat de debatre la creació d'una altra. Curiosament, en aquest darrer cas, davant una sol·licitud del Grup Popular, el mateix grup que d'una manera sistemàtica s'oposava a la creació de qualsevol comissió d'investigació. Què deu haver passat per produir aquest canvi tan radical d'actitud? Al nostre parer, una cosa molt clara, ells pensaven que la seva sol·licitud seria rebutjada sense més, que això serviria per desgastar el Govern, que si no volen que s'investigui és que alguna cosa hauran d'amagar, es trobaren amb una sorpresa, el diputat que els parla els va oferir el vot favorable d'Esquerra Unida i Ecologista, sempre que acceptassin ampliar l'abast de la comissió d'investigació, amb la qual cosa tenien l'aprovació assegurada. Això ja no els va semblar tan bé, ells, el que volien, sembla ser, era desgastar el Govern, no aclarir les coses, sobretot si una de les coses que es poden aclarir és el que feien ells quan governaven.

Però bé, quina és la cosa que es volia investigar? No ha passat molt de temps, però quasi ja no ho recordam, serà que una vegada desactivada la seva estratègia el tema ja no els interessa?, perquè abans havien estat ben pesats, preguntes en plenari, en comissió, sol·licituds de compareixença, rodes de premsa, de tot hi va haver. L'objecte aparent de la seva preocupació era la compra de les finques d'Aubarca i d'Es Verger, segons el Grup Popular hi havia hagut irregularitats en aquestes compres, aquestes irregularitats, pensam nosaltres que mai no les han pogut demostrar, perquè ni tan sols han pogut aportar indicis creïbles. Segurament aquesta compra ha estat precisament una de les que s'ha donat major informació als grups parlamentaris i també a l'opinió pública, no obstant això, nosaltres repetim avui el que ja diguérem al seu moment, no volem que hi hagi la més petita ombra de dubte, si algun grup considera que hi ha coses que no són clares, si vol que s'investiguin, nosaltres li donarem suport, això sí, també demanarem sempre que la investigació es faci extensiva a qualsevol altra qüestió semblant que s'hagi pogut posar en dubte en algun moment.

Avui venim a complir amb el compromís que adquirirem el dia 9 de maig i presentam la sol·licitud de creació d'una comissió per investigar la compra de finques i de terrenys públics per part de la comunitat autònoma, aquí hi caben les finques d'Aubarca i d'Es Verger, l'edifici del carrer Foners i totes les compres que la mateixa comissió decideixi investigar.

La nostra proposta és oberta perquè es pugui demanar informació sobre altres compres per aclarir si en algun cas hi va haver irregularitats, però, sobretot, per poder fer comparacions. Al seu moment, al debat que hi va haver dia 9 de maig, el Sr. Flaquer deia que el procediment de compra directa era excepcional i que no s'havia d'haver emprat en el cas d'Aubarca i d'Es Verger, algun portaveu li va fer veure que el que havia estat excepcional fins ara era la compra per concurs públic, tendrem ocasió de comprovar-ho. També es qüestionaren les valoracions que en aquest cas havien fet els tècnics, també podrem aclarir-les, al mateix temps que podrem comparar com es feien les valoracions en altres moments i també quines eren les persones que les feien. El Sr. Flaquer va dir que no hi havia càrrec sobre l'opció de compra que tenia una societat, el Govern va aportar documentació que diu el contrari, també en aquest cas, la comissió permetrà aclarir més les coses. El Sr. Flaquer volia que les comparacions entre els preus pagats per les diferents finques es fessin amb les que tenien una mateixa qualificació urbanística, això també hi haurà la possibilitat de fer-ho en aquesta comissió. També podrem comprovar si abans es comprava a millor preu de com s'ha fet en aquest cas. I així mateix podrem saber si el Sr. Mayol feia valoracions mediambientals o si les feia econòmiques, com es va dir des del Partit Popular en el seu moment. I també podrem saber a quin concepte corresponen les taxacions que aquí s'apuntaren en relació amb les finques d'Aubarca i Es Verger. Tal vegada, fins i tot, podrem aclarir el significat d'una enigmàtica amenaça que el Sr. Flaquer feia dia 9 de maig, quan deia, després no n'hem sabut res més, deia "ja els anunci que també haurem de riure sobre aquest informe, ja haurem de riure, que es vagi preparant qui l'ha fet".

Bé, segurament el Grup Popular dirà, com ha vingut dient aquests dies, que és una comissió que es fa, no per controlar el Govern sinó per controlar l'oposició, bé, jo voldria dir-los que en absolut, que aquest no és l'objectiu, i que tendran el suport del nostre grup per a totes les sol·licituds d'informació o compareixences que siguin mínimament raonades i que tinguin relació amb aquest fet. Ara bé, el que no poden pretendre és que no es puguin fer comparacions amb el que feia el govern anterior.

Nosaltres entenem que les comissions d'investigació, a més de poder detectar conductes irregulars per part dels governants de les quals es poden deduir responsabilitats polítiques i fina i tot, en alguns casos, responsabilitats judicials, tenen la finalitat d'esbrinar si les administracions han utilitzat els mecanismes més adients per a les seves actuacions, i fer recomanacions per al futur, no coneixem millor manera per arribar a conclusions que comparar els resultats obtinguts amb diferents actuacions i amb procediments diverses. A més, la proposta de creació d'aquesta comissió d'investigació, preveu que s'hagi de fer el treball i arribar a conclusions abans que acabi el primer període de l'any que ve, pensam que no és bo que les feines d'aquestes comissions s'allargui indefinidament.

En definitiva, senyores i senyors diputats, i per acabar, el nostre grup té una posició de principi, a favor de la transparència de les administracions públiques, i per aquest motiu, donarem suport sempre la creació de comissions

d'investigació, ara bé, demanam rigor als grups que ho sol·licitin. Les comissions d'investigació són una cosa massa seriosa per plantejar-la només com a manera de treure rendibilitat política i de combatre el govern de torn, els que actuin d'una manera irresponsable corren el risc que els resultats de la investigació, puguin donar uns resultats contrari als seus interessos quan la varen presentar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Intervenciones de los grupos que estén de acuerdo con la creación de la comisión de investigación. Por el Grupo PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Aquest és un debat que ja vam tenir dia 9 de maig d'aquest any, en un dels darrers plens del passat període de sessions, tal com ho explica a l'exposició de motius d'aquesta proposta i com ha dit també el portaveu d'Esquerra Unida i Ecologista, on es va parlar, on vam debatre una proposta del Partit Popular sobre les compres d'Aubarca i Es Verger que havia fet, en aquells moments, el Govern de les Illes Balears. Nosaltres ja vam dir que era una finca en sòl protegit, que el Govern del pacte de progrés comprava a cent pessetes el metre quadrat, mentre que el Govern de l'Estat, en aquell mateix temps, comprava finques rústiques en sòl protegit, a 300 pessetes el metre quadrat. Per tant, per a nosaltres era una qüestió que ens semblava un bon negoci per part del Govern de les Illes, per tots els ciutadans d'aquestes illes que podrien disposar, que podrien gaudir d'unes finques públiques que s'havien comprat a un bon preu, a un bon preu per l'administració i que, per tant, no hi vèiem indicis de necessitat d'investigar, sobretot perquè, dies abans, hi havia hagut dues compareixences, una de la consellera de Medi Ambient i una altra del conseller de Turisme, a les respectives comissions que té aquest parlament. Però, així i tot, creim que és bo que aquest parlament conegui de quina manera ha anat adquirint el Govern de les Illes Balears immobles, com ho feia el Govern balear al seu moment i com ho fa ara el Govern de les Illes Balears i poder comparar la manera de gestionar els doblers públics, com s'ha fet en aquesta comunitat autònoma, si s'ha fet sempre en benefici o no dels ciutadans de les Illes.

Per tant, donarem suport a aquesta proposta per investigar i per conèixer, perquè el Govern aporti la manera com s'han fet les compres, les valoracions que es feien i el preu que se'n pagava en terrenys qualificats urbanísticament d'una manera similar, si era possible que hi hagués, que se'n paguessin unes a uns preus i unes altres a un altre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Bosco. Por el Partido Socialista, tiene la palabra la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Avui tornam a reviuere aquí un debat molt semblant, pràcticament el mateix que vàrem viure dia 9 de maig del 2000, arran d'una proposta del Partit Popular de creació d'una comissió d'investigació per la compra de les finques d'Aubarca i d'Es Verger. Ja en aquell debat el Grup d'Esquerra Unida va proposar ampliar aquella comissió d'investigació i el Grup Popular es va negar que es pogués investigar abans que entràs al Govern de les Illes Balears un pacte de progrés. Per tant, si en aquell moment el Grup Popular hagués acceptat aquesta esmena, la comissió d'investigació ja estaria creada i ja estaria fent feina.

El Grup Popular, en aquell moment, va intentar posar fum damunt una compra, jo crec que molt ben feta, del govern del pacte de progrés, va intentar confondre l'opinió pública i va fer acusacions molt dures el Sr. Flaquer, i jo tenc molt d'interès a escoltar atentament el que dirà avui, però va fer acusacions molt dures de més que presumptes irregularitats del Govern de les Illes Balears, avui sabrem què diu.

El Grup Parlamentari Socialista manté cada una de les paraules que jo, en nom del grup, vaig dir dia 9 de maig, ens ratificam en totes i cadascuna de les paraules. Tornam defensar que la compra de les finques d'Aubarca i d'Es Verger són unes compres realment bones, signifiquen el 51% de tota la compra d'espais naturals que es va fer durant tota la història de les Illes Balears, responen a la iniciativa del govern de progrés de fer una xarxa d'espais naturals, són finques amb uns alts valors mediambientals i paisatgístics, tota la informació sobre la compra d'aquestes finques ha estat pública, hi ha hagut respostes en aquest ple, orals, del conseller de Presidència, del conseller de Turisme, hi ha hagut compareixences de la consellera de Medi Ambient i del conseller de Turisme en comissió, explicant cadascuna de les passes que s'han dut a terme per a la compra de les finques.

Una altra acusació del Grup Popular era la compra directa, una compra directa, totalment justificada per al cas d'aquestes finques, on hi havia una especulació damunt les terres. Una compra directa, que no és pot qüestionar, com a mínim des del Grup Popular, perquè quan governava de denou compres, setze les va fer amb compra directa, tres només per concurs públic. Per tant, a vegades és realment graciós, que qui qüestionï el que s'està fent, és qui ho feia abans.

El preu de les finques, 100 pessetes el metre quadrat, tres anys abans el Govern de les Illes Balears, governat pel Partit Popular, va comprar Ca'n Marroig a 200 pessetes el metre quadrat, amb la mateixa qualificació urbanística. El Govern de les Illes Balears, el govern del pacte de progrés, les passes que va seguir per la compra; al novembre fa la comissió interdepartamental, on es fa l'informe favorable a la compra, dia 20 de novembre surt la valoració mediambiental de la Conselleria de Medi Ambient, hi ha dos informes econòmics, un de dia 4 de gener, que aconsella una compra per 1.518 milions i un de dia 25 de gener, que aconsellen la compra per 1.238 milions, sempre per damunt el preu que s'ha comprat. I el Consell de Govern aprova la compra dia 11 de febrer. Per tant, les passes són totalment correctes, totalment públiques, totalment

coneguts, i nosaltres no tenim cap tipus de dubte que les coses s'han fet molt ben fetes, i que és una passa endavant per la ciutadania de les Illes Balears, el fet que puguem gaudir d'uns espais naturals tal com pertoca.

En canvi, sí que és veritat que tenim dubtes sobretot el que es va fer en el passat, per compres i altres coses dels governs del Partit Popular, especialment en la compra de la Conselleria d'Agricultura, una compra que no vàrem tenir respostes, una compra on el Govern mai no va explicar res. Es va fer a 182.000 pessetes el metre quadrat, aquell edifici s'havia comprat 53.000 i el preu de mercat era de 80.000. Jo crec que això sí que s'hauria d'explicar, i ja que avui tenim l'oportunitat d'obrir una comissió d'investigació, on es puguin investigar moltíssimes coses de compres que havien fet diferents governs, nosaltres li donarem suport.

Però vull deixar clar quin és la posició del Grup Parlamentari Socialista envers a les comissions d'investigació. Nosaltres creim que quan s'obre una comissió d'investigació, hi ha d'haver fets que com a mínim facin que sigui possible aquesta investigació, ja dic que amb les finques d'Aubarca i Es Verger, no hi veim cap fet a investigar. El que passa és que davant la insistència del Partit Popular, nosaltres no tenim cap problema que aquest govern sigui investigat del que vulguin, i el Grup Parlamentari Socialista defensarà això aquí i ho defensarà allà on ho hagi de defensar.

Tampoc no creim que haguem de fer una tasca de venir a parlar del passat, nosaltres som aquí i aquest govern és aquí per aportar coses de present i de futur a aquesta comunitat autònoma que tant ho necessita. Tenim dues comissions d'investigació creades en aquest moment al Parlament, per tant és bo que facem feina en tasques d'investigació de tot tipus, però també és bo que tirem endavant els projectes legislatius, ja que aquest govern és molt productiu, fa molta feina i realment hi ha moltíssimes lleis que estan en tramitació parlamentària.

Nosaltres creim que per damunt d'això que dic, el millor de tot és la transparència d'un govern. Un govern no implica aquests senyors que seuen aquí, ni implica els que hi seuen abans, implica tot tipus de govern, i el que per a nosaltres és inacceptable és que hi hagi un grup, un grup bastant majoritari a les Illes Balears, que pensi que es poden investigar coses ara, però que mai no es va poder investigar res quan governaven. A nosaltres ens pareix lamentable la posició del Partit Popular de que durant setze anys es varen demanar quinze comissions d'investigació, ni una sola comissió d'investigació es va acceptar per part dels qui governaven. En un any i pocs mesos d'ençà que hi ha un govern de pacte de progrés a les Illes Balears, hi ha dues comissions d'investigació ja en marxa, i avui es farà una tercera comissió d'investigació. El canvi de tarannà és totalment diferent, és un tarannà totalment més obert, aquest govern no té por de cap investigació. I nosaltres tampoc tenim por de cap investigació. I com a grup parlamentari, i ja no com a grup parlamentari, sinó com a ciutadana d'aquestes illes m'interessa molt saber què ha passat amb els diferents governs d'aquestes Illes Balears.

Per tant, nosaltres donarem suport a la comissió d'investigació, i escoltarem atentament els arguments del Partit Popular, perquè avui deia un mitjà de comunicació, paraules textuals, com a mínim, que deia el mitjà de comunicació del Sr. Flaquer, "les comissions creades per investigar el cas Formentera i les contractacions a l'Ibatur es posaren en marxa amb el vot favorable del Partit Popular, perquè no hi ha res a amagar".

Jo esper, que si avui voten en contra, no sigui perquè hi hagi coses a amagar del casos de la compra de la Conselleria d'Agricultura i d'altres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Armengol. Intervenciones de los grupos que se muestren en contra de la creación de la comisión de investigación. Por el Partido Popular, tiene la palabra el Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Veníem aquí a discutir damunt una proposta presentada per Esquerra Unida i hem acabat assistint a unes intervencions d'atac continu al Partit Popular i concretament a la meua persona, de manera que no sé si hauré de contestar per fixar la posició del nostre partit o si directament per al·lusions constants i contínues dels altes grups.

En qualsevol cas, Sra. Armengol, dir-li que ja deien els romans antics que "*explicatio non petita acusatio manifesta*", i vostè s'ha passat mitja intervenció donant explicacions sobre Aubarca i Es Verger, que avui ningú no li ha demanat, ningú no li ha demanat, que té mala consciència?, té mala consciència?, supòs que sí, supòs que sí.

I convendria començar a saber i conèixer el que és una comissió d'investigació, i per què serveixen a un estat democràtic aquests instruments i aquests mecanismes. Els entenem, i així ho entén la major de les persones que han estudiat aquests mecanismes, com una eina, com un instrument de control del Parlament al Govern. Perquè els grups que donen suport al govern i el propi govern, tenen tota la informació, tenen tota la documentació al seu abast per estudiar, no només el carrer Foners, tots els carrers de Palma poden estudiar, no importa que s'aturin al carrer Foners. Poden estudiar també segons quines seus de determinats polítics, per ventura, és igual, poden estudiar tot el que vulguin des del Govern, tenen tota la documentació, no ens han de menester per res. I és veritat, efectivament que aquesta passarà a la història, per ser la legislatura allà on hi ha hagut més comissions d'investigació, és veritat, però quina curiositat, serà també la legislatura de les comissions d'investigació per investigar l'oposició. Perquè n'hem aprovades dues, i anem a fer memòria a veure què ha passat.

La primera, la de Formentera, no es tracta d'investigar cap Govern, es tracta d'investigar el Partit Popular. La de l'Ibatur, aquí es fa una denúncia clara, amb noms i llinatges, davant notari, d'un clar cas d'"enxufisme" a l'Ibatur, i es posa la cortina de fum, que per no investigar això, ho havem d'investigar tot, el d'abans i el d'ara. El d'abans ho té el Sr. Conseller a l'Ibatur, ho té tot a la seva disposició per investigar-ho, no fa falta cap comissió d'investigació. Els qui tenim el dret a una comissió d'investigació som els de l'oposició que no tenim aquest mecanisme, ni aquesta informació, ni aquesta documentació.

Però, a més, i com que comprenem que aquesta és la seva tàctica, la d'intentar que cada vegada l'oposició denuncia un cas al Parlament, estendre-ho cap al passat, em pareix una tàctica realment pobra, jo comprenc que a vostè li fan fer segons quins papers, les cadires que avui estan aquí ben assegudetes, necessiten haver de fer qualche paper de tant en quan, i a vostè li toca, bé, em pareix molt bé, el problema és que després les comissions d'investigació han de funcionar, s'han de posar en marxa. I què ha passat amb Formentera i amb l'Ibatur?. Facem memòria, què ha passat?

Formentera, només s'activat la comissió d'investigació de Formentera, jo li diré, al moment que el Partit Popular va nomenar candidat al Congrés dels Diputats la Sra. Estaràs, durant aquells quinze dies o tres setmanes la comissió va funcionar, la Sra. Estaràs va desaparèixer, per cert, amb un resultat electoral històric del mapa d'aquí, i la comissió de Formentera ha desaparegut del mapa, ja no existeix, no s'ha tornat a reunir, no té interès ja aquesta comissió?, ja no la volen?

Ibatur, encara és l'hora que comenci. De l'únic que hem assistit de la comissió d'Ibatur ha estat a un espectacle penós i lamentable d'un conseller del Govern, que compareix a una comissió d'investigació, insòlit, no havia passat mai a la història de la democràcia, fins i tot el Govern es fica dins la comissió d'investigació. I després ha funcionat?, no, ni una comissió, ni una citació, res. El que no podem fer nosaltres com a oposició és investigar aquestes tres persones que "enxufaren" a l'Ibatur, perquè vostès sí que poden investigar tot el passat, tenen els mitjans i els instruments, nosaltres a pa i aigua, no ho podem investigar. I quan arriba aquí, al Parlament, la primera comissió d'investigació sèria, que respon i que obeeix a la seva essència que és la del control de l'oposició al govern, que és la d'Aubarca i Es Verger, on hi ha sospites claríssimes, sí Sra. Armengol, i em torn reafirmar, sospites claríssimes d'irregularitats, clar que sí, clar que sí, una cosa que està valorada per una empresa seriosa, especialitzada, en 700 milions de pessetes i que si fos afectat per normes urbanístiques, com així ho va ser, encara davallaria més la valoració, la posava en 700 milions de pessetes, deia que davallaria el 50%, és a dir devers 400 milions de pessetes, i en paguen 1.200, vostè voldrà creure el que vulgui, però em deixarà el dret a mi i als nostres diputats que creguem que aquí hi ha hagut qualche irregularitat, o no?, sobretot, sobretot, Sr. Ramon, quan varen presentar un informe que l'arquitecte que feia l'informe resulta que se'n va un dia a la finca, que són cents i cents i cents de mil de metres o mils de metres, i resulta que se n'hi degué anar el matí a Artà, a l'altra punta de l'illa, i resulta que després, el

vespre, ja ho tenia fet i eren devers 30 folis, i ja havia visitat la finca, havia anat al registre, havia anat al cadastre, havia anat per tot. I això no s'aguanta, aquest informe no s'aguanta, i així ho vaig dir, així ho mantenc i així ho reiter. Aquell informe no s'aguanta, l'únic informe seriós que hi ha, és el d'una empresa especialitzada, feta molt abans d'aquesta polèmica, que deia que això valia 700 milions de pessetes i amb la possibilitat comprovada posteriorment que el preu davallàs fins als 400 milions de pessetes.

I quan nosaltres demanam que això s'investigui, comencen a xiular i a mirar per amunt, i no voten a favor, perquè aquí vostès no em demanaven investigar el pagat, no, no, el Sr. Grosske ho va dir, vostès han de pagar un peatge per investigar, un peatge, al Sr. Grosske no li interessa la veritat del carrer Foners, la veritat d'altres finques, la veritat d'Aubarca i Es Verger, el que li interessava era un peatge, això és, des del punt de vista democràtic i ètic, permetin-me que els ho digui, molt deplorable i lamentable. I vostès varen votar en contra i ara, con que la mala consciència, clar, tota aquesta gent que està investida d'una àurea ètica, insubornable, incorruptible, se'n deu anar a geure i després se li desperta la mala consciència, vénen aquí amb una altra comissió d'investigació, seguint la línia de l'Ibatur, allà on no només hem d'investigar les coses nostres, no ara els hem d'investigar a ells també, en aquests que estan a l'oposició també els hem d'investigar, i hem d'investigar a senyores i senyors expresidents, exconsellers i ex alts càrrecs, que ja no són ni en política, ni són enmig, ni els veurà en aquests bancs. I vostès, a qui demanaran responsabilitats polítiques en el cas per exemple del carrer Foners, a qui demanaran responsabilitats polítiques? Per cert, d'aquest cas concret ja en varen voler cercar responsabilitats penals i no en trobaren, i no en trobaren, i ara, a qui demanaran responsabilitats polítiques al Sr. González Ortea, al nostre cap de l'oposició?, a ell li demanaran responsabilitats polítiques?, o a mi?

Realment no entenc, no entenc el perquè d'aquesta comissió. Tenen tota la informació, algunes d'aquestes compres que vostès volen investigar estan perfectament jutjades, ja ho he dit, jo crec que vostès estan davant una perversió i un frau total i absolut del que és una comissió d'investigació. I vostès el que realment volen no és la veritat real d'aquests casos, vostès no volen saber el que va passar a Aubarca i Es Verger, entre altres coses perquè ho saben, perquè ja ho saben i bé el que va passar, i segurament tots ho saben de més el que va passar, ho saben de més, no fa falta que ningú investigui, ho saben, si no som beneïts, no ens xuclam el dit, no ens xuclam el dit, ho sabem, i vostès també que ho saben, vostès el que els interessa aquí no és la veritat real, els interessa la veritat oficial, la del Parlament, allà on hi tenim majoria i allà direm que aquests són dolents i que nosaltres som molt bons i així ja n'haurem sortit, i això no convenç ningú, això no convenç ningú. Vostè pensa que la gent seriosament està preocupada per les adquisicions de fa quinze anys, o està preocupada per aquests 800 milions de pessetes de diferència en la compra d'Aubarca i Es Verger, a vostè que li pareix?, a vostè que li pareix?, sí, sí, de 1.200 que es pagaren a 400 que seria el preu de mercat d'avui, sí, sí, sí, idè els han pres el pèl també a vostès, sí, sí.

Miri, la veritat oficial, Sr. Ramon, *no sé si esto es un diálogo con esta gente o...*

EL SR. PRESIDENT:

Continúe, que está perdiendo el tiempo, Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

No, el temps pot estar segur que no el perd.

Miri, vostès poden cercar la veritat oficial que vulguin, tenen els vots suficients, és veritat, demà poden crear una comissió d'investigació i dir que hem mort qualcú, tenen els vots, tenen els vots, però la veritat real no ho serà, la veritat la real la coneixen i n'estan empegueïts, i sobretot em faria vergonya pujar aquí dalt, determinats portaveus, em faria vergonya, haver de pujar aquí dalt i defensar segons quines coses i fer aquí, un exemple, o voler ser un exemple d'ètica i honradesa, i dir que volen ser transparents i que volen investigar el nostre i el seu, i els hem demanat dues vegades a Son Pardo al Consell Insular de Mallorca, Sr. Armengol, i vostè no és encara l'hora que hagi estat capaç de voler posar llum dins Son Pardo. Per què no ho fa al Consell Insular de Mallorca?, per què no ho fa?, per què no deixa que al Consell Insular de Mallorca puguem investigar, perquè encara estam a l'oposició i no tenim els mitjans per fer-ho?, per què no ens deixa a Son Pardo investigar les correrries del Sr Diéguez i els seus amics?

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. El gobierno, no, ...

EL SR. DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sr. President, deman la paraula per allusions.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, Sr. Grosske, desde este escaño usted abre una cuestión de incidencia, si usted habla desde otro escaño sería por alusiones como diputado.

EL SR. DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sr. Presidente, pues solicito una cuestión incidental.

EL SR. PRESIDENT:

Concedida, tiene la palabra, Sr. Grosske.

EL SR. DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Mire, para decirle dos cosas muy breves. Sr. Flaquer, vostè és una persona extraordinària, és extraordinària. Es necessita una quantitat de cinisme tan extraordinària per sortir així, d'aquesta manera a aquesta tribuna, que a mi realment m'admira, m'admira en un sentit negatiu, però m'admira, és a dir, perquè jo realment no hagués tret mai de tot el meu bagatge polític, ni de la meua experiència barra suficient per fer aquest discurs, de veritat que no.

Vostè diu al Sr. Grosske, i es veu que això no és una al·lusió directa, però en fi, vostè diu que al Sr. Grosske ni li interessa la veritat ni d'Aubarca, ni de la compra de la seu d'Agricultura, és a dir, jo afirm exactament el mateix de vostè, de vostè i de tot el seu grup i que com podem dirimir aquesta controvèrsia, doncs miri, jo he votat en aquesta legislatura, quan estic assegut a la cadira del govern, i a l'anterior quan estava als escons de l'oposició, sempre a favor de les investigacions, i vostè ha votat sempre en contra, aquesta és la diferència, i aquest és el tema que ens diu si ha la veritat, qui està a favor de la veritat i qui no està a favor de la veritat.

Jo estic molt curiós, efectivament, desitjós que es faci una comissió d'investigació que també pugui investigar la compra de la seu del carrer Foners, naturalment que sí, i vostès m'ho van impedir amb la seva majoria absoluta a l'anterior legislatura. I vostès varen gastar saliva i rodes de premsa i denúncies i coses, rius de tinta per denunciar la compra d'Aubarca, idè que s'investigui la compra d'Aubarca, qui problema hi ha? Però vostès sempre estan de la banda dels qui voten que no a la investigació, i jo sempre estic a la banda dels que voten que sí. Jo crec que la gent, els ciutadans normals, tenen prou elements per investigar.

I a més, a vostè li interessa tan poc la veritat, que confessa aquí dalt que no entén per què s'haurien d'investigar les qüestions relatives a legislatures anteriors. I diu, tanmateix a qui demanaran responsabilitats polítiques?, miri, no ho sé, Sr. Flaquer, a qui pertoqui, però sobretot amb aquesta comissió d'investigació farem un servei a la veritat, a mi em basta això, per demanar una comissió d'investigació, no em preocupa si després això tindrà una utilitat per utilitzar-la com a arma política contra un portaveu o contra un diputat o contra qui sigui. Em basta que la gent, els mitjans de comunicació, aquest parlament, els ciutadans coneguin la veritat, i això que és tan elemental, vostè ha confessat aquí que no ho entén.

I després ja quan em parla de la veritat del Parlament i diu, i això, a qui li interessa la veritat mecànica dels vots, també li he sentit declarar, home, és un argument perillós, no és veritat?, perquè en definitiva és la Cambra que en democràcia, a vostè li convendria tal vegada repassar aquests conceptes, representa la sobirania popular. I en qualsevol cas una comissió d'investigació, li explic també, sempre és útil, perquè serveix per treure documentació, i maldament una majoria pugui votar en contra de conclusions evidents, la comissió d'investigació sempre serveix perquè els mitjans de comunicació, la Cambra, e ls ciutadans coneguin elements que mai no haurien conegut. I li posaré un exemple molt clar. Aquí es va fer la comissió d'estudi del túnel de Sóller, no una comissió d'investigació, eh?, alerta, una comissió d'estudi, val, la seva majoria va determinar

que al túnel de Sóller tot havia anat fantàstic, vaja!, qui havia de veure cap problema al túnel de Sóller?, aquesta va ser la conclusió oficial, però evidentment va servir perquè molta gent se'n temés que aquesta majoria simplement pervertirà la veritat i la realitat, i això va donar lloc a denúncies, a procediments judicials, que no sé si li sonaran, que varen tenir la seva repercussió en positiu a favor de la veritat, a favor dels que sempre, a favor del valor de la veritat que sempre hem estat alguns i en contra del qual sempre hi han estat uns altres en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Grosske. Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, Sr. Grosske. *Por sus obras los conoceréis*, vostè m'acusa de cínica, com es pot parlar de cinisme amb el que ha dit després, vostè sap el que ha dit?, ha dit que nosaltres aquí no hem votat mai cap comissió d'investigació, ja n'hem votades dues, Formentera i Ibatur, i que vostè sempre ha votat comissions d'investigació, on era vostè el dia d'Aubarca i Es Verger?, va sortir a fora?, és aquí, eh?, vostè va votar en contra, sempre ha estat al mateix costat, vostè? Això no sé si és cinisme o si és, senzillament, falsedat, mentida, que diu molt poc d'un polític. Vostè no ha votat sempre a favor de les comissions d'investigació. Vol que li expliqui el que va votar la Sra. Tugores a Son Pardo dues vegades, al Consell Insular de Mallorca, vol que li ho expliqui? "N", "o", no, hi ha una certa diferència entre dir no i dir sí, no és ver?

I vostè què es pensa, que ens xuclam el dit, aquí? I vostè, què es pensa, que vertaderament em donarà lliçons de democràcia, vostè?, sí?, sí?, per favor, Sr. Grosske, el coneixem de més, de més, el coneixem.

Aquesta comissió que es presenta avui aquí és per la seva mala consciència, i fa fer el paper al Sr. Ramon, i això és el que ha passat aquí, la seva mala consciència, la mala consciència d'efectivament haver votat en contra. I jo supòs, supòs que vostè deu conèixer la veritat real d'Aubarca i Es Verger, segur que la coneix, segur, i segur que deu tenir els pèls un poc de punta pel que va passar allà, segur, però estic convençut que si venim aquí a investigar la compra d'Aubarca i Es Verger, estic segur que aquella veritat oficial que jo discrep des d'un punt de vista democràtic, encobrirà i amagarà el que hi ha, n'estic convençut, Sr. Grosske. Entre d'altres coses perquè no hi ha cap interès aquí a investigar el que nosaltres demanam, i, si no, per què no han començat a investigar els tres casos de l'Ibatur?, per què no han començat i ja fa mig any? I no ho han fet.

Sr. Grosske, pens, i li ho dic sincerament, que vostè pateix un grau problema de consciència, un greu problema de consciència que li fa fer determinats papers i determinats ridículs en aquesta cambra, però el que no coneixia, sota cap concepte, era la seva faceta d'intentar falsejar el que són les

conductes i les actituds de les persones de les quals vostè no pot renunciar, i vostè ha impedit a aquesta cambra que Aubarca i Es Verger puguin ser investigats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Flaquer. Para cerrar el turno incidental, tiene la palabra el conseller de Trabajo, Sr. Grosske.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Sí, mol breument, Sr. President, perquè jo crec que, la veritat, no val la pena continuar massa. Dir-me a mi que he impedit que s'investigui Aubarca i Es Verger, per l'amor de Déu!, quan vostès varen fer aquesta proposta, nosaltres ja vàrem sortir amb una transaccional i li vàrem dir, d'acord, si, a més, investigam altres coses, a transparència, transparència i mitja. Vostès varen dir que no a la transaccional, i nosaltres immediatament vàrem dir, "idò si no ho volen, nosaltres ho presentarem com a proposició", i ho hem fet, aquí som, i ho discutim. Per tant, hi ha una coherència escrupolosa en favor que s'investigui Aubarca, però, evidentment, hi ha una convicció profunda que no volem ser còmplices en la seva tàctica d'ocultar altres coses.

Des d'aquest punt de vista, Sr. Flaquer, vostè té un greu problema, quin és aquest greu problema?, que vostè ha aixecat una quantitat de polseguera, com he dit abans, vostè, el Sr. Ortea i tot el seu grup, enorme, enorme, intentant semblar el dubte sobre un expedient de compra d'una finca que, jo li vull dir ara mateix, estic convençut que és un expedient correcte, però vostès es varen marcar el "farol" de denunciar i dir, criticar i tal i qual, vostè ho ha reafirmat ara mateix. Bé, i ara té el problema d'haver de votar que no a la investigació d'Aubarca, bé, és el que faran vostès ara. A mi només se m'acuden, en bona lògica, i no sé, tal vegada hi ha un professor de lògica a qualche banda que em desmentirà, només hi ha dues possibilitats per explicar aquest fet: una, que en realitat vostès no tenen un interès real que s'investigui Aubarca, vostès saben com jo que aquesta compra és correcta, per tant, a vostès l'únic que els interessava era la polseguera de les rodes de premsa, primera possibilitat; segons possibilitat, tal vegada sí que pensen que hi ha coses a investigar, però estan tan preocupats perquè es reobrim les investigacions sobre la seu de la Conselleria d'Agricultura i d'altres compres, que s'estimen més continuar o intentant continuar tapant allò i que no s'investigui Aubarca, mentre allò no es destapi. Són les dues úniques possibilitats, o estan massa preocupats perquè no es destapi l'altre tema o, en realitat, no tenen cap interès que s'investigui Aubarca.

En fi, en una paraula, els únics que hem tengut interès sempre que s'investigui el tema d'agricultura, que s'investiguin les compres del Govern i que s'investigui Aubarca, són aquesta banda de la Cambra, com sempre, i vostès, al govern i a l'oposició, en contra, com sempre.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Grosske. Sr. Ramon, para réplica, tiene la palabra.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, per continuar fent el paper que em tenen encomanat i que em paguen molt bé, per cert, per fer-ho. Molt breument, des d'aquí. Miri, seria bo fer una comparació de retalls de premsa abans del 9 de maig i el que hi ha ara. Abans del 9 de maig, sistemàticament, denúncies, calúmnies, entenc jo, en qualsevol cas, acusacions molt greus del Partit Popular per la compra d'Aubarca i Es Verger. Després del 9 de maig, silenci. Ara, el que surt avui als mitjans de comunicació, "el PP acusa el pacte de cometre frau a les comissions d'investigació", i això és l'únic que diuen. Aubarca i Es Verger han desaparegut, tant és així que el Sr. Flaquer ha recriminat la Sra. Armengol que parlàs d'Aubarca i Es Verger, perquè avui no tocava. Bé, tenen vostès ganes de saber alguna cosa més o ja saben que per 400 milions allò es podria comprar?, ho acaba de dir vostè, Sr. Flaquer. Realment, per què no feien aquestes compres, vostès? Ara resulta que allò es podria comprar per 400 milions, home!, si tenen aquesta documentació, si és veritat, si creuen que poden sortir aquestes conclusions, jo crec que el que tocava, evidentment, és demanar que s'investigui això i lògicament, si el Govern hagués pagat 1.200 milions per una cosa que només en val 400, crec que no faria falta demanar la dimissió de ningú, perquè es produiria per vergonya.

Home!, senyors, vostès compraven al doble, al triple o molt més, i ara diuen això? I a més diuen, no en parlam d'Aubarca i Es Verger. Ja varen fer el desgast que volien fer al seu moment, ara ja no ens interessa, doncs no senyors, demanin investigar això, investiguem-ho, si tenen aquests dubtes que deien abans que tenien, aportin-les, s'investigaran i en treure'm conclusions, si no, realment, si vostès voten en contra, és claríssim que vostès volien desgastar el Govern però vostès sabien que s'havia fet una compra millor que cap de la que havien fet vostès, i bé, si serveix per embolicar, ja està bé.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Només per matisar que el Partit Popular no vota en contra d'investigar Aubarca i Es Verger, si no de la utilització fraudulenta i perversa d'aquest instrument d'investigació. I miri, Sr. Ramon, nosaltres no hem tornat a parlar d'Aubarca i Es Verger, hi ha hagut un silenci, com vostès no han tornat a parlar durant molts d'anys del carrer Foners, naturalment no estarem tot el dia amb això, però no es preocupi que en tornarem a parlar d'aquest tema, no es preocupi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

millor el seu currículum, tal com preveu la resolució de Presidència de la II legislatura, que s'ha d'adjuntar per enviar al Consell General del Poder Judicial.

Gracias, Sr. Flaquer. ¿En el supuesto que haya algún grupo que no haya intervenido y quiera intervenir?

Acabat aquest punt, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

Sr. (...), algunos diputados se han quejado que no se oía desde no sé donde.

Votación.

¿Votos a favor?

¿Votos en contra?

27 votos a favor, 26 en contra. Por tanto, la propuesta de creación de la comisión queda aprobada.

IV.- Elecció d'una terna per cobrir una plaça de magistrat de la Sala del Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

V.- Elecció d'una terna per cobrir una plaça de magistrat de la Sala del Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Pasamos al siguiente punto del orden del día.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

El següent punt de l'ordre del dia són les eleccions de ternes per cobrir dues places de magistrat de la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Han estat presentades dues ternes per suplir les vacants produïdes a la Sala Civil i Penal del Tribunal de Justícia de les Illes Balears. Aquesta presidència planteja als grups parlamentaris la possibilitat que les dues ternes siguin votades alhora i per unanimitat, amb la qual cosa obviariem la votació nominal que preveu l'article 180 del Reglament.

Hi ha algun inconvenient per part dels portaveus dels grups? Cap inconvenient? Diputats presents a la sala?

Hi ha 53 diputats presents a la sala, amb la qual cosa se supera en molt les tres cinquenes parts previstes per la llei. Per tant, deman a les senyores i senyors diputats si podem entendre aprovades per unanimitat les dues ternes presentades pel Tribunal Superior de les Illes Balears.

Les podem dir, se suposa que els grups parlamentaris i els diputats disposen d'aquesta informació.

Una de les ternes està formada pel Sr. Miquel Massot i Miquel, Sr. Ignasi Ribes i Garau i Sra. Assumpció Joaniquet i Larrañaga. I l'altra terna està formada pels senyors Antoni Monserrat i Quintana, Pere Mir i Juan i Joan Mir i Ramonell. Aprofit, ja que hem llegit també els noms dels components de les ternes, als grups parlamentaris que les han presentades, que demanin a aquets missers, per favor, que aportin com abans

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma